Den Europæiske Unions

Tidende

ISSN 1725-2520

L 55

46. årgang

1. marts 2003

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 374/2003 af 28. februar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 375/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 114. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 3

Kommissionens forordning (EF) nr. 376/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 67. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation 5

Kommissionens forordning (EF) nr. 377/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 286. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation 6

Kommissionens forordning (EF) nr. 378/2003 af 28. februar 2003 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater 7

Kommissionens forordning (EF) nr. 379/2003 af 28. februar 2003 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand 8

Kommissionens forordning (EF) nr. 380/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren 10

Kommissionens forordning (EF) nr. 381/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri 12

* **Kommissionens forordning (EF) nr. 382/2003 af 28. februar 2003 om undtagelse for 2003 fra forordning (EF) nr. 1371/95 og (EF) nr. 1372/95, hvad angår datoer for udstedelse af eksportlicenser for æg og fjerkrækød** 13

Pris: 19,50 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 383/2003 af 28. februar 2003 om fravigelse for 2003 af forordning (EF) nr. 1370/95 for så vidt angår datoerne for udstedelse af eksportlicenser inden for svinekødssektoren** 14

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 384/2003 af 26. februar 2003 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 32/2000 for at tage hensyn til Kommissionens forordning (EF) nr. 1832/2002 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif** 15

Kommissionens forordning (EF) nr. 385/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris B til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1898/2002 omhandlede licitation 36

Kommissionens forordning (EF) nr. 386/2003 af 28. februar 2003 om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1895/2002 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris B til Réunion 37

Kommissionens forordning (EF) nr. 387/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1896/2002 omhandlede licitation 38

Kommissionens forordning (EF) nr. 388/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1897/2002 omhandlede licitation 39

Kommissionens forordning (EF) nr. 389/2003 af 27. februar 2003 om fastsættelse af restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I 40

Kommissionens forordning (EF) nr. 390/2003 af 27. februar 2003 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I 42

Kommissionens forordning (EF) nr. 391/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger 44

Kommissionens forordning (EF) nr. 392/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af importtold for korn 46

Kommissionens forordning (EF) nr. 393/2003 af 28. februar 2003 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn 49

Kommissionens forordning (EF) nr. 394/2003 af 28. februar 2003 om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld 51

II *Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

2003/142/EF:

★ **Rådets afgørelse af 18. februar 2003 om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget** 52

2003/143/EF:

★ **Rådets afgørelse af 18. februar 2003 om beskikkelse af en suppleant til Regionsudvalget** 53

DA

(Fortsættes på omslagets tredje side)

Indhold (fortsat)

2003/144/EF:

★ **Rådets afgørelse af 18. februar 2003 om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget** 54

2003/145/EF:

★ **Rådets afgørelse af 18. februar 2003 om beskikkelse af en suppleant til Regionsudvalget** 55

Kommissionen

2003/146/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 22. august 2002 om de skattemæssige foranstaltninger, Italien har iværksat til fordel for bankfonde C 54/B/2000 (ex NN 70/2000)** [1] *(meddelt under nummer K(2002) 3118)* 56

2003/147/EF:

★ **Kommissionens beslutning af 16. oktober 2002 om en statsstøtteforanstaltning iværksat af Portugal til fordel for Opel Portugal Comércio e Indústria de Veículos** [1] *(meddelt under nummer K(2002) 3742)* 65

2003/148/EF:

★ **Afgørelse nr. 185 af 27. juni 2002 om ændring af afgørelse nr. 153 (blanket E 108) og afgørelse nr. 170 (udarbejdelse af de i artikel 94, stk. 4, og 95, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 omhandlede fortegnelser)** [1] 74

2003/149/EF:

★ **Afgørelse nr. 186 af 27. juni 2002 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 101)** [1] 80

DA

[1] EØS-relevant tekst

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 374/2003
af 28. februar 2003
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ([2]), særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

(2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug

([1]) EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.
([2]) EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	052	107,3
	204	67,9
	212	127,0
	999	100,7
0707 00 05	052	162,8
	068	140,4
	204	65,8
	220	221,4
	628	151,4
	999	148,4
0709 10 00	220	144,7
	999	144,7
0709 90 70	052	151,1
	204	216,5
	388	197,8
	999	188,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	61,1
	204	42,4
	212	56,8
	220	27,3
	600	40,4
	624	59,2
	999	47,9
0805 50 10	052	59,0
	600	70,4
	999	64,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	115,6
	388	91,3
	400	111,3
	404	94,8
	512	114,5
	524	75,1
	528	97,8
	720	101,1
	999	100,2
0808 20 50	388	79,1
	400	105,7
	512	67,6
	528	65,2
	720	58,6
	999	75,2

[1] Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 375/2003

af 28. februar 2003

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 114. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 [2], særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000 [4], sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør. I artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning. Størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges.

(2) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 114. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes mindstesalgspriserne, maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.
[2] EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.
[3] EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.
[4] EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2003 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 114. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør ≥ 82 %		85	81	85	81
	Smør < 82 %		83	79	—	79
	Koncentreret smør		105	101	105	101
	Fløde		—	—	36	34
Forarbejdningssikkerhed	Smør		94	—	94	—
	Koncentreret smør		116	—	116	—
	Fløde		—	—	40	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 376/2003

af 28. februar 2003

om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 67. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EF) nr. 2771/1999 omhandlede løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 [2], særlig artikel 10, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 13 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for fløde og smør [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1614/2001 [4], fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge.

(2) På grundlag af de bud, der modtages, bør maksimumsopkøbsprisen fastsættes til det ovenfor nævnte niveau.

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 67. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EF) nr. 2771/1999, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 25. februar 2003 fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.
[2] EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.
[3] EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.
[4] EFT L 214 af 8.8.2001, s. 20.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 377/2003

af 28. februar 2003

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 286. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 [2], særlig 10, og

ud fra følgende betragtninger

(1) I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 [4], afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør. I artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge. Størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

(2) Med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed.

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 286. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten: 105 EUR/100 kg

— destinationssikkerheden: 116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.
[2] EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.
[3] EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.
[4] EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 378/2003
af 28. februar 2003
om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 ([2]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2771/1999 af 16. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår interventionsforanstaltninger på markedet for smør og fløde ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1614/2001 ([4]), særlig artikel 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 2 i forordning (EF) nr. 2771/1999 fastsættes det, at opkøb ved licitation i en medlemsstat indledes og suspenderes af Kommissionen, når det er konstateret, at markedsprisen i den pågældende medlemsstat i to på hinanden følgende uger enten har været mindre end eller lig med eller over 92 % af interventionsprisen.

(2) Den seneste liste over medlemsstater, hvor interventionen er suspenderet, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 239/2003 ([5]). Denne liste bør tilpasses efter de nye markedspriser, som Sverige har indberettet i medfør af artikel 8 i forordning (EF) nr. 2771/1999. Af klarhedshensyn bør denne liste erstattes af en ny, og forordning (EF) nr. 239/2003 bør ophæves —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999, suspenderes i Belgien, Danmark, Grækenland, Nederlandene, Østrig, Luxembourg, Finland og Sverige.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 239/2003 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.
([2]) EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.
([3]) EFT L 333 af 24.12.1999, s. 11.
([4]) EFT L 214 af 8.8.2001, s. 20.
([5]) EUT L 33 af 8.2.2003, s. 23.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 379/2003
af 28. februar 2003
om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker [1], ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 [2], særlig artikel 27, stk. 5, tredje afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker er fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 368/2003 [3].

(2) Anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EF) nr. 368/2003, på de oplysninger, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende eksportrestitutioner i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget til forordning (EF) nr. 1260/2001 fastsatte eksportrestitutioner for de produkter, som er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 368/2003, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, ændres til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
[2] EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.
[3] EUT L 53 af 28.2.2003, s. 30.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2003 om ændring af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1701 11 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,25 (1)
1701 11 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,25 (1)
1701 12 90 9100	A00	EUR/100 kg	40,25 (1)
1701 12 90 9910	A00	EUR/100 kg	40,25 (1)
1701 91 00 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4375
1701 99 10 9100	A00	EUR/100 kg	43,75
1701 99 10 9910	A00	EUR/100 kg	43,75
1701 99 10 9950	A00	EUR/100 kg	43,75
1701 99 90 9100	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4375

(1) Dette beøb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 28, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), som ændret.

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 380/2003

af 28. februar 2003

om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker [1], ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 [2], særlig artikel 27, stk. 5, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordningen, og priserne for disse produkter i Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution.

(2) I henhold til artikel 3 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren [3] er restitutionen for 100 kilogram af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og som udføres, lig med basisbeløbet multipliceret med indholdet af saccharose, i givet fald forhøjet med indholdet af andet sukker omregnet til saccharose. Dette indhold af saccharose, som konstateres for det pågældende produkt, bestemmes efter bestemmelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.

(3) I henhold til artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 skal basisbeløbet for restitutionen for sorbose udført i uforarbejdet stand være lig med basisbeløbet for restitutionen med fradrag af en hundrededel af den gældende produktionsrestitution, der i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri [4] gælder for de varer, som er nævnt i bilaget til den pågældende forordning.

(4) Ifølge artikel 30, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001 med hensyn til de andre varer, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning (EØF), og som er udført i uforarbejdet stand, skal basisbeløbet for restitutionen være lig med en hundrededel af et beløb, som beregnes under hensyntagen dels til forskellen mellem den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i områder uden underskud inden for Fællesskabet i den måned, for hvilken basisbeløbet er fastsat, og de noteringer eller priser for hvidt sukker, der er konstateret på verdensmarkedet, dels til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af basisprodukter fra Fællesskabet med henblik på udførsel af forarbejdede produkter til tredjelande og anvendelsen af produkter fra disse lande, som er godkendt til forædlingshandel.

(5) Ifølge artikel 30, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan anvendelsen af basisbeløbet indskrænkes til visse af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), i nævnte forordning.

(6) I henhold til artikel 27 i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der ydes restitution ved udførsel af de i artikel 1, stk. 1, litra f), g) og h), i forordningen omhandlede varer i uforarbejdet stand. Restitutionens størrelse skal bestemmes for 100 kg tørstof under særlig hensyntagen til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer henhørende under KN-kode 1702 30 91, til den restitution, der finder anvendelse ved udførsel af varer omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1260/2001, og til de med de påtænkte udførsler forbundne økonomiske aspekter. For produkterne i litra f) og g) i nævnte stk. 1 ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95. For varerne i litra h) ydes restitutionen kun for varer, der opfylder betingelserne i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95.

(7) Ovennævnte restitutioner skal fastsættes hver måned. De kan ændres i mellemtiden.

(8) Anvendelsen af disse bestemmelser fører til, at restitutionerne for de pågældende varer fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

(9) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

[1] EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
[2] EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.
[3] EFT L 214 af 8.9.1995, s. 16.
[4] EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra d), f), g) og h), i forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2003 om fastsættelse af restitutioner ved udførsel i uforarbejdet stand af sirup og visse andre produkter inden for sukkersektoren

Produktkode	Bestemmelse	Måleenhed	Restitutionsbeløb
1702 40 10 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	43,75 (2)
1702 60 10 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	43,75 (2)
1702 60 80 9100	A00	EUR/100 kg tørstof	83,13 (4)
1702 60 95 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4375 (1)
1702 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	43,75 (2)
1702 90 60 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4375 (1)
1702 90 71 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4375 (1)
1702 90 99 9900	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4375 (1) (3)
2106 90 30 9000	A00	EUR/100 kg tørstof	43,75 (2)
2106 90 59 9000	A00	EUR/1 % saccharose × 100 kg nettoprodukt	0,4375 (1)

(1) Basisbeløbet anvendes ikke for sirup med en renhed under 85 % (forordning (EF) nr. 2135/95). Saccharoseindholdet bestemmes i henhold til artikel 3 i forordning (EF) nr. 2135/95.
(2) Gælder kun for de i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.
(3) Basisbeløbet anvendes ikke for det produkt, der er defineret i punkt 2 i bilaget til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3513/92 (EFT L 355 af 5.12.1992, s. 12).
(4) Gælder kun for de i artikel 6 i forordning (EF) nr. 2135/95 nævnte produkter.

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie A er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 381/2003
af 28. februar 2003
om fastsættelse af produktionsrestitutionen for hvidt sukker, der anvendes i den kemiske industri

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker [1], ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 [2], særlig artikel 7, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan der, hvis traktatens artikel 23, stk. 2, er opfyldt, ydes produktionsrestitutioner for de i samme forordnings artikel 1, stk. 1, litra a) og f), omhandlede produkter, for de i samme stykke, litra d), omhandlede former for sirup og sukkeropløsninger, samt for kemisk ren fruktose henhørende under KN-kode 1702 50 00 som mellemprodukt, som anvendes til fremstilling af visse produkter inden for den kemiske industri.

(2) Kommissionens forordning (EF) nr. 1265/2001 af 27. juni 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 for så vidt angår produktionsrestitutioner for visse produkter fra sukkersektoren, der anvendes i den kemiske industri [3], indeholder regler for produktionsrestitutionernes fastsættelse og en liste over de kemiske produkter, hvis fremstilling giver mulighed for at yde produktionsrestitution for de basisprodukter, som er anvendt til den pågældende fremstilling. Ifølge artikel 5, 6 og 7 i forordning (EF) nr. 1265/2001 beregnes produktionsrestitutionen for henholdsvis råsukker, saccharosesirup og isoglucose i uforarbejdet stand på særlige betingelser, der er fastsat for hvert enkelt af disse basisprodukter, på grundlag af den restitution, som er fastsat for hvidt sukker.

(3) I artikel 9 i forordning (EF) nr. 1265/2001 fastsættes produktionsrestitutionen for hvidt sukker månedligt for perioder, der begynder den 1. i hver måned. Restitutionen kan ændres inden for disse perioder, hvis EF-prisen for sukker og/eller verdensmarkedsprisen for sukker ændrer sig væsentligt. Som følge af nævnte bestemmelser skal produktionsrestitutionen fastsættes som anført i artikel 1 for den dér angivne periode.

(4) Som følge af ændringen af definitionen på hvidt sukker og råsukker i artikel 1, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EF) nr. 1260/2001 anses sukker tilsat smagsstoffer, farvestoffer eller andre stoffer ikke længere for at falde ind under disse definitioner, og det skal derfor betragtes som »andet sukker«. Ifølge artikel 1 i forordning (EF) nr. 1265/2001 kan der dog for dette sukker som basisprodukt ydes produktionsrestitutioner. Der bør derfor med henblik på beregningen af produktionsrestitutionen for disse produkter fastsættes en beregningsmetode med henvisning til deres saccharoseindhold.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den produktionsrestitution for hvidt sukker, der omhandles i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1265/2001, fastsættes til 39,525 EUR/100 kg netto.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
[2] EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.
[3] EFT L 178 af 30.6.2001, s. 63.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 382/2003

af 28. februar 2003

om undtagelse for 2003 fra forordning (EF) nr. 1371/95 og (EF) nr. 1372/95, hvad angår datoer for udstedelse af eksportlicenser for æg og fjerkrækød

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2771/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for æg [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 493/2002 [2], særlig artikel 3, stk. 2, artikel 8, stk. 13, og artikel 15,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2777/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for fjerkrækød [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 493/2002, særlig artikel 3, stk. 2, artikel 8, stk. 12, og artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 3, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1371/95 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2260/2001 [5], og Kommissionens forordning (EF) nr. 1372/95 [6], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1383/2001 [7], om gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportlicenser for henholdsvis æg og fjerkrækød fastsætter, at eksportlicenserne udstedes onsdagen efter den uge, hvor licensansøgningerne er indgivet, hvis Kommissionen ikke træffer særlige foranstaltninger inden da.

(2) På grund af fri- og helligdagene i 2003 og den uregelmæssige offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende* de pågældende dage er betænkningstiden for kort til at sikre en god forvaltning af markedet, og den bør derfor forlænges.

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med Forvaltningskomitéen for Fjerkrækød og Æg —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset bestemmelserne i artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1371/95 og (EF) nr. 1372/95 udstedes licenserne på de datoer, der er angivet i nedenstående skema, hvis der ikke træffes særlige foranstaltninger som omhandlet i stk. 4 i nævnte artikel inden disse udstedelsesdatoer.

Perioder for indgivelse af licensansøgninger	Udstedelsesdatoer
14.-18. april 2003	24. april 2003
2.-6. juni 2003	12. juni 2003
14.-18. juli 2003	24. juli 2003

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 282 af 1.11.1975, s. 49.
[2] EFT L 77 af 20.3.2002, s. 7.
[3] EFT L 282 af 1.11.1975, s. 77.
[4] EFT L 133 af 17.6.1995, s. 16.
[5] EFT L 305 af 22.11.2001, s. 11.
[6] EFT L 133 af 17.6.1995, s. 26.
[7] EFT L 186 af 7.7.2001, s. 26.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 383/2003

af 28. februar 2003

om fravigelse for 2003 af forordning (EF) nr. 1370/95 for så vidt angår datoerne for udstedelse af eksportlicenser inden for svinekødssektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2759/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for svinekød [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1365/2000 [2], særlig artikel 8, stk. 2, artikel 13, stk. 12, og artikel 22, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 3, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1370/95 [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 505/2002 [4], udstedes eksportlicenserne onsdagen efter den uge, hvor licensansøgningerne er indgivet, medmindre Kommissionen inden da har truffet en særforanstaltning.

(2) På grund af helligdagene i 2003 og den uregelmæssige offentliggørelse af *Den Europæiske Unions Tidende* i de dage er denne frist for kort til at sikre en god forvaltning af markedet, og den bør derfor forlænges.

(3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Svinekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Uanset artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1370/95 udstedes licenserne på de datoer, der fremgår af følgende tabel, såfremt der ikke er truffet nogen af de særforanstaltninger, som omhandles i samme artikels stk. 4, inden udstedelsesdatoerne:

Periode for indgivelse af licensansøgninger	Udstedelsesdato
Fra 14. til 18. april 2003	24. april 2003
Fra 2. til 6. juni 2003	12. juni 2003
Fra 14. til 18 juli 2003	24. juli 2003

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

[1] EFT L 282 af 1.11.1975, s. 1.
[2] EFT L 156 af 29.6.2000, s. 5.
[3] EFT L 133 af 17.6.1995, s. 15.
[4] EFT L 79 af 22.3.2002, s. 9.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 384/2003

af 26. februar 2003

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 32/2000 for at tage hensyn til Kommissionens forordning (EF) nr. 1832/2002 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 32/2000 af 17. december 1999 om åbning og forvaltning af GATT-bundne fællesskabstoldkontingenter og visse andre fællesskabstoldkontingenter for så vidt angår tilpasning af disse toldkontingenter og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1808/95 ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 811/2002 ([2]), særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1832/2002 af 1. august 2002 om ændring af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif ([3]) blev der fra 1. januar 2003 fastsat toldfritagelse for rom og tafia (KN-kode 2208 40 31 og 2208 40 91). Toldkontingenterne for disse varer i bilag I til forordning (EF) nr. 32/2000 er således blevet overflødige og bør lukkes pr. 31. december 2002. Nævnte bilag bør derfor ændres tilsvarende.

(2) Af klarhedshensyn bør bilag I-IV til forordning (EF) nr. 32/2000 udskiftes.

(3) Nærværende forordning bør finde anvendelse fra ikrafttrædelsesdatoen for forordning (EF) nr. 1832/2002.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I-IV til forordning (EF) nr. 32/2000 erstattes med teksten i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 5 af 8.1.2000, s. 1.
([2]) EFT L 132 af 17.5.2002, s. 13.
([3]) EFT L 290 af 28.10.2002, s. 1.

BILAG I

LISTE OVER GATT-BUNDNE FÆLLESSKABSTOLDKONTINGENTER

Uanset bestemmelserne for anvendelse af den kombinerede nomenklatur anses ordlyden af varebeskrivelserne kun for vejledende, idet præferenceordningen inden for rammerne af dette bilag fastlægges på grundlag af KN-kodernes anvendelsesområde. I de tilfælde, hvor der er anført »ex« KN-koder, fastlægges præferenceordningen ved anvendelse af KN-koden og den dertil svarende varebeskrivelse tilsammen.

Løbenummer	KN-kode	Taric-underinddeling	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingentmængde	Toldsats (%)
09.0006	0302 40 0303 50 0304 10 97 ex 0304 10 98 0304 90 22	 12	Sild, på betingelse af at referencepriserne overholdes	Fra 1 januar til 14. februar 2003 og fra 16. juni til 14. februar	([1]) 34 000 t	0
09.0007	ex 0305 51 10 ex 0305 51 10 ex 0305 51 90 ex 0305 51 90 0305 59 11 0305 59 19 ex 0305 62 00 ex 0305 62 00 ex 0305 62 00 ex 0305 62 00 0305 69 10	10 20 10 20 20 25 50 60	Torsk af arterne Gadus morhua og Gadus ogac og fisk af arten Boreogadus saida: — Tørret, også saltet, men ikke røget — Saltet, men ikke tørret eller røget, i saltlage	Fra 1. januar til 31. december	25 000 t	0
09.0009	ex 0302 69 68 ex 0303 78 19	10 10	Nordamerikanske kulmule (Merluccius bilinearis), fersk, kølet eller frosset	Fra 1. januar til 31. december	2 000 t	8
09.0013	ex 4412 19 00 ex 4412 92 99 ex 4412 99 80	10 10 10	Krydsfiner af nåletræ uden anvendelse af andet materiale: — Af en tykkelse på over 8,5 mm, med ubearbejdede overflader, eller — Slebet, af en tykkelse på over 18,5 mm	Fra 1. januar til 31. december	650 000 m^3	0
09.0019	7202 21 7202 29		Ferrosilicium	Fra 1. januar til 31. december	12 600 t	0
09.0021	7202 30 00		Ferrosiliciummangan	Fra 1. januar til 31. december	18 550 t	0
09.0023	ex 7202 49 10 ex 7202 49 50	11 11	Ferrochrom med et kulstofindhold på 0,10 vægtprocent eller derunder og med et indhold af chrom (raffineret ferrochrom) på over 30, men højst 90 vægtprocent	Fra 1. januar til 31. december	2 950 t	0
09.0045	ex 0303 29 00	20	Fisk af arten Coregone, frosset	Fra 1. januar til 31. december	1 000 t	5,5

Løbenummer	KN-kode	Taric-under-inddeling	Varebeskrivelse	Kontingent-periode	Kontingent-mængde	Toldsats (%)
09.0046	ex 1605 40 00	30	Krebs, kogt med dild, frosset	Fra 1. januar til 31. december	3 000 t	0
09.0047	ex 1605 20 10 ex 1605 20 91 ex 1605 20 99	40 40 40	Rejer af arten Pandalus borealis, pillede, kogt, frosset, men ikke på anden måde bearbejdede	Fra 1. januar til 31. december	500 t	
09.0048	ex 0304 20 95	20	Filet af slægten Allocyttus og af arten Pseudocyttus maculatus, frosset	Fra 1. januar til 31. december	200 t	0
09.0050	ex 5306 10 10 ex 5306 10 30	10 10	Ubleget garn af hør (undtaget blårgarn), ikke i detailsalgsoplægninger, af finhed 333,3 decitex eller derover (men ikke over 30 metrisk nummerering), til fremstilling af flertrådet eller kabelslået garn, til fodtøjsindustrien og til ombinding af kabler (2)	Fra 1. januar til 31. december	400 t	1,8
09.0051	7018 10 90		Lignende smågenstande af glas, undtagen glasperler, imitationer af naturperler og imitationer af ædel- og halvædelsten	Fra 1. januar til 31. december	52 t	0
09.0091	1702 50 00		Kemisk ren fruktose	Fra 1. januar til 30. juni 2003 og fra 1. juli til 30. juni	(3) 4 504 t	(4)

(1) Uudnyttede kontingentmængder i perioden 2002/03 i henhold til forordning (EF) nr. 32/2000.
(2) Kontrollen med anvendelsen til dette særlige formål sker i henhold til de fællesskabsbestemmelser, der er udstedt på dette område.
(3) Uudnyttede kontingentmængder i perioden 2002/03 i henhold til forordning (EF) nr. 32/2000.
(4) Suspension af særtold fra den 1. juli 1995; anvendelse af ad valorem-toldsats, som gælder i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256 af 7.9.1987), som ændret.

BILAG II

TOLDKONTINGENT FOR BEHANDLING AF VISSE TEKSTILVARER UNDER PROCEDUREN FOR PASSIV FORÆDLING I SCHWEIZ [1]

Uanset bestemmelserne for anvendelse af den kombinerede nomenklatur anses ordlyden af varebeskrivelserne kun for vejledende, idet præferenceordningen inden for rammerne af dette bilag fastlægges på grundlag af KN-kodernes anvendelsesområde. I de tilfælde, hvor der er anført »ex« KN-koder, fastlægges præferenceordningen ved anvendelse af KN-koden og den dertil svarende varebeskrivelse tilsammen.

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.2501		Varer, der er opnået ved de former for forædlingsbehandling, der er fastsat i følgende med Schweiz [2] trufne ordning om forædlingen inden for tekstilsektoren: a) forædlingsbehandling af vævede stoffer henhørende under kapitel 50 til 55 og underposition 5809 00 00 i den kombinerede nomenklatur b) snoning, vinding, kabelslåning og strukturering (også i forbindelse med andre forædlingsbehandlinger) af garner henhørende under kapitel 50 til 55 og underposition 5605 00 00 i den kombinerede nomenklatur c) forædlingsbehandling af varer henhørende under følgende positioner i den kombinerede nomenklatur:	fra 1. januar til 31. august 2003 og fra 1. september til 31. august	[3] 1 870 000 i merværdi	0
		Overspundet garn samt overspundne strimler og lignende henhørende under pos. 5404 eller 5405 (bortset fra garn henhørende under pos. 5605 og overspundet garn af hestehår); chenillegarn; krimmergarn (»chainette-garn«):			
		– Andre varer:			
	5606 00 91	– – Overspundet garn			
	5606 00 99	– – Andre varer			
		Vævet fløjls-, plys- og chenillestof (bortset fra varer henhørende under pos. 5802 eller 5806):			
	5801 10 00	– Af uld eller fine dyrehår			
		– Af bomuld:			
	5801 22 00	– – Opskåret, riflet skudfløjl			
	5801 23 00	– – Andet skudfløjl			
	5801 24 00	– – Uopskåret kædefløjl			
	5801 25 00	– – Opskåret kædefløjl			
	5801 26 00	– – Chenillestof			
		– Af kemofibre:			
	5801 32 00	– – Opskåret, riflet skudfløjl			
	5801 33 00	– – Andet skudfløjl			
	5801 34 00	– – Uopskåret kædefløjl			
	5801 35 00	– – Opskåret kædefløjl			
	5801 36 00	– – Chenillestof			
	5801 90	– Af andre tekstilmaterialer			

Løbenummer	KN-kode	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.2501 *(fortsat)*	5802	Håndklædefrottéstof og lignende vævet frottéstof bortset fra bånd henhørende under pos. 5806; tuftet tekstilstof bortset fra varer henhørende under pos. 5703			
	5804	Tyl og andre netstoffer; blonder og kniplinger i løbende længder, strimler eller motiver, bortset fra varer henhørende under pos. 6002			
	5806	Vævede bånd, bortset fra varer henhørende under pos. 5807, bånd bestående af sammenlimede parallellagte garner eller fibre			
	5808	Flettede bånd og snore i løbende længder, agramaner, possement og lignende varer, i løbende længder uden broderi, undtagen trikotagevarer; kvaster, pomponer og lignende varer			
	6001	Fløjls- og plysstof, herunder stof med opskåren luv samt frottéstof, af trikotage			
	6002 til 6006	Andet trikotagestof			

(1) Ved anvendelse af dette toldkontingent forstås ved:
a) »forædlingsbehandling«:
— i henhold til litra a) og c) i kolonne 3 blegning, farvning, trykning, flocking, imprægnering, appretering og andre former for bearbejdning, der ændrer varens udseende eller kvalitet, uden dog at ændre dens art
— i henhold til litra b) i kolonne 3 snoning, tvinding og teksturering, også kombineret med opspoling, farvning og andre former for bearbejdning, der ændrer varens udseende, kvalitet eller emballering, uden dog at ændre dens art
b) »merværdi«:
forskellen mellem toldværdien ved genindførslen, således som denne er defineret ved fællesskabsforordningen herom, og den toldværdi, der ville blive fastsat på tidspunktet for genindførslen, hvis varerne blev importeret i samme stand, som de blev eksporteret.
(2) Rådets afgørelse 69/304/EØF (EFT L 240 af 24.9.1969, s. 5).
(3) Uudnyttede kontingentmængder i perioden 2002/03 i henhold til forordning (EF) nr. 32/2000.

BILAG III

LISTE OVER TOLDKONTINGENTER FOR FORARBEJDEDE VARER AF JUTE OG KOKOS

Uanset bestemmelserne for anvendelse af den kombinerede nomenklatur anses ordlyden af varebeskrivelserne kun for vejledende, idet præferenceordningen inden for rammerne af dette bilag fastlægges på grundlag af KN-kodernes anvendelsesområde. I de tilfælde, hvor der er anført »ex« KN-koder fastlægges præferenceordningen ved anvendelse af KN-koden og den dertil svarende varebeskrivelse tilsammen

Løbenummer	KN-kode	Taric-underinddeling	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingentmængde	Toldsats (%)
09.0107	5310		Vævet stof af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303	Fra 1.1. til 31.12.2003 og fra 1.1. til 31.12.2004	68 000 t	0
			Sejlgarn, reb og tovværk, flettet eller ikke, også imprægneret, overtrukket, belagt eller beklædt med gummi eller plast:			
	5607 10 00		– Af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
			Gulvtæpper og anden gulvbeklædning af tekstilmaterialer, vævede, ikke tuftede eller fremstillet ved flocking, også konfektionerede; kelim-, sumach- og karamanietæpper samt lignende håndvævede tæpper:			
	ex 5702 39 90	10	– Gulvbelægning, med luv, ikke konfektioneret, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
	ex 5702 49 90	10	– Gulvbelægning, med luv, konfektioneret, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
	ex 5702 59 00	10	– Gulvbelægning, uden luv, ikke konfektioneret, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
	ex 5702 99 00	10	– Gulvbelægning, uden luv, konfektioneret, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
			Gulvtæpper og anden gulvbelægning af tekstilmaterialer, tuftede, også konfektionerede:			
	ex 5703 90 00	10	– Af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
			Vævede bånd, bortset fra varer henhørende under pos. 5807; bånd bestående af sammenlimede parallellagte garner eller fibre:			
	ex 5806 39 00	10	– Andre vævede bånd, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
	ex 5806 40 00	10	– Bånd bestående af sammenlimede parallellagte garner eller fibre, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303			
			Vægbeklædning af tekstilmaterialer:			
			– I andre tilfælde:			
	5905 00 50		– – Af jute			
	ex 5905 00 90	10	– – Af andre bastfibre henhørende under pos. 5303			

Løbe-nummer	KN-kode	Taric-under-inddeling	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde	Toldsats (%)
09.0109	5702 20 00		Gulvbelægning af kokosfibre	Fra 1.1. til 31.12.2003 og fra 1.1. til 31.12.2004	9 000 t	0
09.0111	6305 10 90		Sække og poser af den art, der anvendes til emballage, af jute eller andre bastfibre henhørende under pos. 5303, ikke brugte	Fra 1.1. til 31.12.2003 og fra 1.1. til 31.12.2004	98 000 t	0

BILAG IV

LISTE OVER FÆLLESSKABSTOLDKONTINGENTER FOR VISSE VARER FREMSTILLET I HÅNDEN [1]

Uanset bestemmelserne for anvendelse af den kombinerede nomenklatur anses ordlyden af varebeskrivelserne kun for vejledende, idet præferenceordningen inden for rammerne af dette bilag fastlægges på grundlag af KN-kodernes anvendelsesområde. I de tilfælde, hvor der er anført »ex« KN-koder, fastlægges præferenceordningen ved anvendelse af KN-koden og den dertil svarende varebeskrivelse tilsammen.

Fordelen ved disse toldkontingenter er begrænset til følgende lande:

Argentina, Bangladesh, Bolivia, Brasilien, Chile, El Salvador, Ecuador, Guatemala, Honduras, Indien, Indonesien, Iran, Laos, Malaysia, Mexico, Pakistan, Panama, Paraguay, Peru, Filippinerne, Sri Lanka, Thailand, Uruguay [2].

Løbenummer	KN-kode [3]	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.0104	ex 4201 00 00	Sadelmagerarbejder til dyr (herunder skagler, snore, benbeskyttere, mundkurve, sadeltæpper, sadeltasker, hundedækkener og lignende varer), af ethvert materiale:	Fra 1. januar til 31. december	1 800 000	0
		– Sadler, af læder			
		– Kufferter, dokumentmapper, skoletasker o.l.:			
	4202 11	– – Med yderside af læder, kunstlæder eller laklæder			
		– – Med yderside af plast eller tekstilmaterialer:			
	4202 12 91 4202 12 99	– – – Af andre materialer, undtagen af plader eller folier af plast og af støbt plast, herunder vulcanfiber			
	4202 19 90	– – Af andre materialer end aluminium			
		– Håndtasker, også med skulderrem, herunder håndtasker uden hank:			
	4202 21 00	– – Med yderside af læder, kunstlæder eller laklæder			
	4202 22 90	– – Med yderside af tekstilmateriale			
		– Genstande, som almindeligvis bæres i lommen eller i håndtasken:			
	4202 31 00	– – Med yderside af læder, kunstlæder eller laklæder			
	4202 32 90	– – Med yderside af tekstilmateriale			
	4202 39 00	– – Andre varer			
		– Andre varer:			
	4202 91	– – Med yderside af læder, kunstlæder eller laklæder			
	4202 92 91	– – Med yderside af tekstilmateriale			
	4202 92 98				
	ex 4202 99 00	– – Etuier til musikinstrumenter			
	4203 30 00	Bælter og skulderremme, af læder eller kunstlæder			
	4203 40 00	Andet tilbehør til beklædningsgenstande, af læder eller kunstlæder			
		Indlagt træ og træmosaik; æsker, skrin og etuier til smykker eller bestik samt lignende varer af træ; statuetter og andre dekorationsgenstande af træ; boligudstyr af træ, ikke henhørende under kapitel 94:			

Løbenummer	KN-kode (3)	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.0104 *(fortsat)*	4420 10 11	– Statuetter og andre dekorationsgenstande, af tropiske træsorter			
	4420 90 91	– Andre varer, undtagen indlagt træ og træmosaik, af tropiske træsorter			
		Kurvemagerarbejder og andre varer fremstillet direkte af flettematerialer eller af de under pos. 4601 hørende varer; varer af luffa:			
		– Af vegetabilske materialer:			
		– – Andre varer end flaskehylstre:			
	4602 10 91	– – – Kurvemagerarbejder fremstillet direkte af flettematerialer			
	4602 10 99	– – – Andre varer			
		Toiletpapir og lignende papir, cellulosevat eller cellulosefiberdug af den art, der anvendes til husholdnings- eller hygiejnebrug, i ruller af bredde ikke over 36 cm eller i tilskåret form; lommetørklæder, renseservietter, håndklæder, duge, servietter, bleer, hygiejnebind og -tamponer, lagner og lignende varer til husholdnings-, hygiejne- eller hospitalsbrug, beklædningsgenstande og tilbehør dertil, af papirmasse, papir-, cellulosevat eller cellulosefiberdug:			
	4818 20	– Lommetørklæder, renseservietter og håndklæder			
	4818 30 00	– Duge og servietter			
	4818 50 00	– Beklædningsgenstande og tilbehør dertil			
		– Andre varer:			
	4818 90 10	– – Varer af den art, der anvendes til kirurgisk, medicinsk eller sanitær brug, ikke i pakninger til detailsalg			
	4818 90 90	– – Andre varer			
	4819 30 00	Sække og poser af bredde i bunden på 40 cm eller derover			
		Andet papir, pap, cellulosevat og cellulosefiberdug, tilskåret; andre varer af papirmasse, papir, pap, cellulosevat eller cellulosefiberdug:			
	4823 60	– Bakker, fade, tallerkener, bægre og lignende varer, af papir eller pap			
	4823 70	– Formstøbte eller formpressede varer af papirmasse:			
	4823 70 90	– – Andre varer, undtagen ægemballage af papirmasse			
	4823 90 90	– – Andre varer			
		Fodtøj med ydersål af gummi, plast, læder eller kunstlæder og overdel af læder:			
	6403 30 00	– Fodtøj med en hovedsål af træ, uden bindsål eller indbygget beskyttelseståkappe af metal			
		Dele til fodtøj (herunder fodtøjsoverdele, også fastgjort til bindsål eller anden underdel, bortset fra ydersål); indlægssåler, hælepuder og lignende varer; gamacher, skinnebensbeskyttere og lignende varer samt dele dertil:			

Løbenummer	KN-kode (3)	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.0104 *(fortsat)*	6406 10	– Fodtøjsoverdele og dele deraf, undtagen forstærkninger			
	6406 20	– Ydersåle og hæle, af gummi eller plast			
		– Andre varer:			
	6406 91 00	– – Af træ			
		– – Af andet materiale, undtagen af træ:			
	6406 99 30	– – – Samlede dele, bestående af overdel fastgjort til bindsål eller anden underdel, bortset fra ydersål			
	6406 99 50	– – – Indlægssåler og andet løst indlægstilbehør			
	6406 99 60	– – – Ydersåler af læder eller kunstlæder			
	6406 99 80	– – – Andre dele			
	ex 6505 90 10	Baretter, af uld			
	6602 00 00	Spadserestokke, siddestokke, piske, ridepiske o.l.			
	ex 6802 91 90	Marmor, travertin og alabast, udhugget			
	ex 6802 92 90	Anden kalksten, udhugget			
	ex 6802 93 90	Granit, udhugget			
	ex 6802 99 00	Andre sten, udhugget			
		Bordservice, køkkenartikler og andre husholdningsartikler samt toiletartikler, af keramisk materiale, undtagen af porcelæn:			
	6912 00 10	– Af almindeligt ler			
	6913	Statuetter og andre dekorationsgenstande, af keramisk materiale			
	6914 90 10	Andre varer af keramisk materiale, af almindeligt ler			
		Bordservice, køkken-, toilet- og kontorartikler, dekorationsgenstande til indendørs brug og lignende varer, af glas, undtagen varer henhørende under pos. 7010 eller 7018:			
	7013 21 11 7013 21 19	– Drikkeglas, undtagen af glaskeramisk materiale, af blykrystal			
	7013 29 51 7013 29 59	– Drikkeglas, undtagen af glaskeramisk materiale, undtagen af blykrystal, undtagen af hærdet glas			
		– Bordservice og køkkenartikler:			
	7013 31 10	– – Af blykrystal			
	7013 39 91	– – Af andet glas, undtagen af hærdet glas			
	7013 91 10	– Andre varer, af blykrystal:			
	ex 7013 99 00	– – Andre varer, undtagen af blykrystal:			
	7018 10 19	Glasperler, undtagen slebne og mekanisk polerede			
		Bijouterivarer, af uædle metaller, også forsølvede, forgyldte eller platinerede:			
	7117 19 91 7117 19 99	– Andre varer, undtagen manchetknapper og kraveknapper, uden bestanddele af glas			
	7418	Bord-, køkken- og andre husholdningsartikler og dele dertil, af kobber; gryderensere, svampe, handsker og lignende varer til rensning eller polering, af kobber; sanitetsartikler samt dele dertil, af kobber			
	7419	Andre varer af kobber			
		Andre varer af aluminium:			

Løbenummer	KN-kode (3)	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.0104 *(fortsat)*	7616 99 90	– Andre varer			
	ex 8308 90 00	Perler og pailletter, af uædle metaller			
	9113 90 10	Urremme og urlænker samt dele dertil, af læder eller kunstlæder			
	ex 9113 90 90	Urremme og urlænker samt dele dertil, af stof			
	9403 40	Møbler af træ af den art, der anvendes i køkkener			
	9403 80 00	Møbler af andre materialer, herunder spanskrør, vidjer, bambus o.l.			
	9403 90	Dele til møbler			
		Lamper og belysningsartikler (herunder projektører) og dele dertil, ikke andetsteds tariferet; lysskilte, navneplader med lys og lignende varer, med permanent monteret lyskilde, samt dele dertil, ikke andetsteds tariferet:			
		– Lysekroner og andre elektriske belysningsartikler til ophængning i loftet eller på væggen, undtagen elektriske belysningsartikler, af den art, der anvendes til offentlige veje og anlæg:			
	9405 10 91 9405 10 99	– – Af andre materialer end af plast, keramiske materialer eller glas			
		– Bordlamper, skrivebordslamper, sengelamper og standerlamper, elektriske:			
		– – Af andre materialer, undtagen af plast, keramiske materialer eller glas:			
	9405 20 99	– – – Andre varer, undtagen af den art, der anvendes med glødelamper			
		– Andre elektriske belysningsartikler:			
		– – Andre varer, undtagen projektører:			
		– – – Af andet materiale, undtagen af plast:			
	9405 40 99	– – – – Andre varer, undtagen af den art, der anvendes med glødelamper eller med lysstofrør			
	9405 50 00	– Ikke-elektriske belysningsartikler			
		– Lysskilte, navneplader med lys og lignende varer:			
		– – Andre varer:			
	9405 60 99	– – – Af andet materiale, undtagen af plast			
	9405 99 90	– – Andre dele af belysningsartikler, af andet materiale, undtagen af glas eller af plast			
	ex 9502 10	Dekorative dukker iklædt folkloristiske dragter, der er karakteristiske for oprindelseslandet			
	9503 30 10	Andre byggesæt og byggelegetøj, af træ			
	ex 9503 49 10	Legetøj, som forestiller dyr eller ikke-menneskelige skabninger, undtagen med fyld, af træ			
	ex 9503 50 00	Legetøjsmusikinstrumenter, af træ			

Løbenummer	KN-kode (3)	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.0104 *(fortsat)*	9503 60 10	Puslespil, af træ			
	ex 9503 90 10	Legetøjsvåben, af træ			
	ex 9503 90 99	Andet legetøj, af træ			
	9601 10 00	Bearbejdet elfenben og varer af elfenben			
	9602 00 00	Bearbejdede vegetabilske eller mineralske udskæringsmaterialer samt varer af disse materialer; støbte eller udskårne varer af voks, stearin, vegetabilske carbohydratgummier, naturharpikser eller af modellermasse samt andre støbte eller udskårne varer, ikke andetsteds tariferet; bearbejdet, uhærdet gelatine (undtagen gelatine henhørende under pos. 3503) samt varer af uhærdet gelatine			
09.0106		Vævet stof af bomuld, med indhold af bomuld på 85 vægtprocent eller derover, af vægt 200 g eller derunder pr. m^2:	Fra 1. januar til 31. december	11 067 000	0
	ex 5208 51 00 til ex 5208 59 00	– Håndtrykt efter batik-metoden			
		Vævet stof af bomuld, med indhold af bomuld på 85 vægtprocent eller derover, af vægt over 200 g pr. m^2:			
	ex 5209 51 00 til ex 5209 59 00	– Håndtrykt efter batik-metoden			
		Andet vævet stof af bomuld:			
		– Af vægt 200 g eller derunder pr. 200 g pr. m^2:			
	ex 5212 15 10 ex 5212 15 90	– – Håndtrykt efter batik-metoden			
		– Af vægt over 200 g pr. m^2:			
	ex 5212 25 10 ex 5212 25 90	– – Håndtrykt efter batik-metoden			
	ex 5608 90 00	Hængekøjer, af bomuld			
		Gulvtæpper og anden gulvbelægning af tekstilmaterialer, knyttede, også konfektionerede:			
		– Af uld eller fine dyrehår:			
	5701 10 10	– – Med indhold af natursilke eller affald af natursilke, undtagen bourettesilke, på over 10 vægtprocent			
	5701 90	– Af andre tekstilmaterialer			
		Gulvtæpper og anden gulvbelægning af filt, ikke tuftede eller fremstillet ved »flocking«, også konfektionerede:			
	5704 90 00	– Andre varer, undtagen fliser af størrelse 0,3 m^2 og derunder			
	5705 00	Andre gulvtæpper og gulvbelægninger af tekstilmaterialer, tuftede, også konfektionerede			
	5810	Broderier i løbende længder, strimler eller motiver			
	ex 6101 10 10	Ponchoer af fine dyrehår, til mænd eller drenge			
	ex 6102 10 10	Ponchoer af fine dyrehår, til kvinder eller piger			
	ex 6110 12 10	Sweatere og pullovere (og slipovere), af fine dyrehår af kashmirged, til mænd eller drenge			
	ex 6110 19 10	Andre sweatere og pullovere (og slipovere), til mænd eller drenge, af andre fine dyrehår			

Løbenummer	KN-kode (3)	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.0106 *(fortsat)*	ex 6110 12 90	Sweatere og pullovere (og slipovere), af fine dyrehår af kashmirged, til kvinder eller piger			
	ex 6110 19 90	Andre sweatere og pullovere (og slipovere), af andre fine dyrehår, til kvinder eller piger			
		Varer håndtrykt efter batik-metoden			
		Frakker, pjækkerter, kapper, slag, anorakker, vindjakker, blouson-jakker og lignende varer, til mænd eller drenge, undtagen varer henhørende under pos. 6203:			
	6201 92 00	– Andre varer, undtagen frakker (herunder regnfrakker), pjækkerter, kapper, slag og lignende varer, af bomuld			
	6201 99 00	– Andre varer, undtagen frakker (herunder regnfrakker), pjækkerter, kapper, slag og lignende varer, af andre tekstilmaterialer			
		Frakker, pjækkerter, kapper, slag, anorakker, vindjakker, blouson-jakker og lignende varer, til kvinder eller piger, undtagen varer henhørende under pos. 6204:			
	6202 92 00	– Andre varer, undtagen frakker (herunder regnfrakker), pjækkerter, kapper, slag og lignende varer, af bomuld			
	6202 99 00	– Andre varer, undtagen frakker (herunder regnfrakker), pjækkerter, kapper, slag og lignende varer, af andre tekstilmaterialer			
		Dragter, kombinerede sæt, jakker, blazere, kjoler, nederdele, buksenederdele, benklæder, overalls, knickers og shorts (undtagen badebeklædning), til kvinder eller piger:			
	6204 12 00	– Dragter, af bomuld			
	6204 22 80	– Kombinerede sæt, af bomuld, undtagen arbejds- og beskyttelsesbeklædning			
	6204 29 90	– Kombinerede sæt, af andre tekstilmaterialer, undtagen af regenererede fibre			
	6204 32 90	– Jakker og blazere, af bomuld, undtagen arbejds- og beskyttelsesbeklædning			
	6204 39 90	– Jakker og blazere, af andre tekstilmaterialer, undtagen af regenererede fibre			
	6204 42 00	– Kjoler, af bomuld			
	6204 44 00	– Kjoler, af regenererede fibre			
	6204 49 90	– Kjoler, af andre tekstilmaterialer, undtagen af natursilke eller affald af natursilke			
		– Nederdele og buksenederdele, til kvinder eller piger:			
	6204 52 00	– – Af bomuld			
	6204 53 00	– – Af syntetiske fibre			
	6204 59	– – Af andre tekstilmaterialer			
	6204 62 31 6204 62 33 6204 62 39	– Benklæder og knickers, af bomuld, undtagen arbejds- og beskyttelsesbeklædning			
	6204 62 59	– Overalls, af bomuld, undtagen arbejds- og beskyttelsesbeklædning			

Løbenummer	KN-kode (3)	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.0106 *(fortsat)*	6204 62 90	– Shorts, af bomuld			
	6204 63 18	– Benklæder og knickers, af syntetiske fibre, undtagen arbejds- og beskyttelsesbeklædning			
	6204 63 39	– Overalls, af syntetiske fibre, undtagen arbejds- og beskyttelsesbeklædning			
	6204 63 90	– Shorts, af syntetiske fibre			
	6204 69 18	– Benklæder og knickers, af regenererede fibre, undtagen arbejds- og beskyttelsesbeklædning			
	6204 69 39	– Overalls, af regenererede fibre, undtagen arbejds- og beskyttelsesbeklædning			
	6204 69 50	– Shorts, af regenererede fibre			
	6204 69 90	– Benklæder, overalls, knickers og shorts, af andre tekstilmaterialer, undtagen af regenererede fibre			
		Skjorter, til mænd eller drenge:			
	6205 20 00	– Af bomuld			
	6205 90 10	– Af hør eller ramie			
		Bluser, skjorter og skjortebluser, til kvinder eller piger:			
	6206 30 00	– Af bomuld			
	6206 90 10	– Af hør eller ramie			
	6207 91 90	Undertrøjer, badekåber, slåbrokker og lignende varer, undtagen bådekåber, slåbrokker og lignende varer af håndklædefrottéstof og lignende vævet frottéstof, af bomuld, til mænd eller drenge			
	6207 99 00	Undertrøjer, badekåber, slåbrokker og lignende varer, af andre tekstilmaterialer end bomuld eller kemofibre, til mænd eller drenge			
	6208 91 19	Negligéer, badekåber, housecoats og lignende varer, af bomuld, undtagen varer af håndklædefrottéstof og lignende vævet frottéstof, til kvinder eller piger			
	6208 99 00	Chemiser, underkjoler, trusser, negligéer, badekåber, slåbrokker og lignende varer, af andre tekstilmaterialer end bomuld eller kemofibre, til kvinder eller piger			
		Sengelinned, dækketøj, håndklæder, vaskeklude, viskestykker og lignende varer:			
	6302 21 00	– Andet sengelinned, undtagen af trikotage, af bomuld			
	6302 51	– Andet dækketøj, undtagen af trikotage, af bomuld			
	6302 91	– Andre varer, af bomuld			

Løbenummer	KN-kode (3)	Varebeskrivelse	Kontingentperiode	Kontingent-mængde (EUR)	Toldsats (%)
09.0106 *(fortsat)*		Gardiner, rullegardiner; gardinkapper og sengekapper:			
	6303 91 00	– Andre varer, undtagen af trikotage, af bomuld			
		Andre boligtekstiler, bortset fra varer henhørende under pos. 9404:			
	6304 19 10	– Sengetæpper, undtagen af trikotage, af bomuld			
	6304 92 00	– Andre varer, bortset fra sengetæpper, undtagen af trikotage, af bomuld			
		Andre beklædningsgenstande			
	ex 6201 11 00	Ponchoer, af uld eller fine dyrehår, til mænd eller drenge			
	ex 6202 11 00	Ponchoer, af uld eller fine dyrehår, kapper og slag, af uld, til kvinder eller piger			
	ex 6204 51 00	Nederdele og buksenederdele, af uld, til kvinder eller piger			
	6213 20 00	Lommetørklæder, af bomuld			
	6214	Sjaler, tørklæder, mantiller, slør og lignende varer			
	6215	Slips, butterfly og halsbind			
	6217 17 00	Konfektioneret tilbehør til beklædningsgenstande			
		Plaider og lignende tæpper (undtagen tæpper med elektrisk opvarmning), af uld eller fine dyrehår:			
		– Andre varer, undtagen af trikotage:			
	6301 20 91	– – Udelukkende af uld eller fine dyrehår			
	6301 20 99	– – I andre tilfælde			
		Plaider og lignende tæpper (undtagen tæpper med elektrisk opvarmning), af bomuld:			
	6301 30 90	– Andre varer, undtagen af trikotage			
	6301 40 90	– Plaider og lignende tæpper (undtagen tæpper med elektrisk opvarmning), af syntetiske fibre, undtagen varer af trikotage			
	6301 90 90	– Andre plaider og lignende tæpper, undtagen varer af trikotage			
	ex 6303 99 90	Dobbeltgardiner, undtagen af trikotage, af uld			
	ex 6306 91 00	Hængekøjer, af bomuld			
		Andre konfektionerede varer (herunder snitmønstre):			
		Gulvklude, karklude, støveklude og lignende rengøringsklude:			
	6307 10 90	– Andre varer, undtagen af trikotage eller fiberdug			
		– Andre varer, undtagen gulvklude, karklude, støveklude og lignende rengøringsklude, redningsveste og redningsbælter:			
	6307 90 99	– – Andre varer, undtagen af trikotage eller filt			

(1) Følgende varer anses for varer fremstillet i hånden:
a) håndværksprodukter, der er fuldt ud fremstillet i hånden
b) håndværksprodukter, hvoraf de dele, der giver dem deres væsentlige kendetegn, er fremstillet i hånden
c) beklædningsgenstande eller andre tekstilvarer fremstillet i hånden på basis af vævet stof, der er fremstillet på væve, som udelukkende betjenes med hånd- eller fodbevægelser, og i hovedsagen er syet i hånden eller på symaskiner, som udelukkende betjenes med hånd- eller fodbevægelser.

(2) Listen over kompetente myndigheder i de kontingentberettigede lande er senest offentliggjort i EFT C 122 af 4.5.1999, s. 3.

(3) Taric-koder er anført i bilagte liste.

Número de orden Løbenummer Laufende Nummer Αύξων αριθμός Order No Numéro d'ordre Numero d'ordine Volgnummer Número de ordem Järjestysnumero Löpnummer	Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-nr	Código Taric Taric-kode Taric-Code Κωδικός Taric Taric-code Code TARIC Codice TARIC Taric-code Código Taric Taric-koodi TARIC-nr
09.0104	4201 00 00	10
	4202 11 10	10
	4202 11 90	10
	4202 12 91	10
	4202 12 99	10
	4202 19 90	10
	4202 21 00	10
	4202 22 90	10
	4202 31 00	10
	4202 32 90	10
	4202 39 00	10
	4202 91 10	10
	4202 91 80	10
	4202 92 91	10
	4202 92 98	10
	4202 99 00	10
	4203 30 00	10
	4203 40 00	10
	4420 10 11	10
	4420 90 91	10
	4602 10 91	10
	4602 10 99	10
	4818 20 10	10
	4818 20 91	10
	4818 20 99	10
	4818 30 00	10
	4818 50 00	10
	4818 90 10	10
	4818 90 90	10
	4819 30 00	10
	4823 60 10	10
	4823 60 90	10
	4823 70 90	10
	4823 90 90	20
	6403 30 00	20
	6406 10 11	10
	6406 10 19	10
	6406 10 90	10
	6406 20 10	10

Número de orden Løbenummer Laufende Nummer Αύξων αριθμός Order No Numéro d'ordre Numero d'ordine Volgnummer Número de ordem Järjestysnumero Löpnummer	Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-nr	Código Taric Taric-kode Taric-Code Κωδικός Taric Taric-code Code TARIC Codice TARIC Taric-code Código Taric Taric-koodi TARIC-nr
09.0104 *(fortsat)*	6406 20 90	10
	6406 91 00	10
	6406 99 30	10
	6406 99 50	10
	6406 99 60	10
	6406 99 80	10
	6505 90 10	10
	6602 00 00	10
	6802 91 90	10
	6802 92 90	10
	6802 93 90	10
	6802 99 90	10
	6912 00 10	10
	6913 10 00	10
	6913 90 10	10
	6913 90 91	10
	6913 90 93	10
	6913 90 99	10
	6914 90 10	10
	7013 99 00	10
	7018 10 19	10
	7117 19 91	10
	7117 19 99	
	7418 11 00	10
	7418 19 00	10
	7418 20 00	10
	7419 10 00	10
	7419 91 00	10
	7419 99 00	10
	7616 99 90	05
	8308 90 00	10
	9113 90 10	10
	9113 90 90	10
	9403 40 10	10
	9403 40 90	10
	9403 80 00	10
	9403 90 10	10
	9403 90 30	10
	9403 90 90	10

Número de orden Løbenummer Laufende Nummer Αύξων αριθμός Order No Numéro d'ordre Numero d'ordine Volgnummer Número de ordem Järjestysnumero Löpnummer	Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-nr	Código Taric Taric-kode Taric-Code Κωδικός Taric Taric-code Code TARIC Codice TARIC Taric-code Código Taric Taric-koodi TARIC-nr
09.0104 *(fortsat)*	9405 10 91	10
	9405 10 99	10
	9405 20 99	10
	9405 40 99	10
	9405 50 00	10
	9405 60 99	10
	9405 99 90	10
	9502 10 10	10
	9502 10 90	10
	9503 30 10	10
	9503 49 10	10
	9503 50 00	11
	9503 60 10	10
	9503 90 10	10
	9503 90 99	10
	9601 10 00	10
	9602 00 00	10
09.0106	5208 51 00	11
		91
	5208 52 10	11
		91
	5208 52 90	11
		91
	5208 53 00	11
		91
	5208 59 00	11
		91
	5209 51 00	11
		91
	5209 52 00	11
		91
	5209 59 00	11
		91
	5212 15 10	11
		91
	5212 15 90	11
		91
	5212 25 10	11
		91
	5212 25 90	11
		91

Número de orden Løbenummer Laufende Nummer Αύξων αριθμός Order No Numéro d'ordre Numero d'ordine Volgnummer Número de ordem Järjestysnumero Löpnummer	Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-nr	Código Taric Taric-kode Taric-Code Κωδικός Taric Taric-code Code TARIC Codice TARIC Taric-code Código Taric Taric-koodi TARIC-nr
09.0106 *(fortsat)*	5608 90 00	10
	5701 10 10	10
	5701 90 10	10
	5701 90 90	10
	5704 90 00	10
	5705 00 10	10
	5705 00 30	10
	5705 00 90	11
		31
		91
	5810 10 10	10
	5810 10 90	10
	5810 91 10	10
	5810 91 90	10
	5810 92 10	10
	5810 92 90	10
	5810 99 10	10
	5810 99 90	10
	6101 10 10	10
	6102 10 10	10
	6110 12 10	10
	6110 19 10	10
	6110 12 90	10
	6110 19 90	10
	6201 11 00	10
	6201 92 00	10
	6201 99 00	10
	6202 11 00	10
		20
	6202 92 00	10
	6202 99 00	10
	6204 12 00	10
	6204 22 80	10
	6204 29 90	10
	6204 32 90	10
	6204 39 90	10
	6204 42 00	10
	6204 44 00	10
	6204 49 90	10
	6204 51 00	10

Número de orden Løbenummer Laufende Nummer Αύξων αριθμός Order No Numéro d'ordre Numero d'ordine Volgnummer Número de ordem Järjestysnumero Löpnummer	Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-nr	Código Taric Taric-kode Taric-Code Κωδικός Taric Taric-code Code TARIC Codice TARIC Taric-code Código Taric Taric-koodi TARIC-nr
09.0106 *(fortsat)*	6204 52 00	10
	6204 53 00	10
	6204 59 10	10
	6204 59 90	10
	6204 62 31	10
	6204 62 33	10
	6204 62 39	10
	6204 62 59	10
	6204 62 90	10
	6204 63 18	10
	6204 63 39	10
	6204 63 90	10
	6204 69 18	10
	6204 69 39	10
	6204 69 50	10
	6204 69 90	10
	6205 20 00	10
	6205 90 10	10
	6206 30 00	10
	6206 90 10	10
	6207 91 90	10
	6207 99 00	91
	6208 91 19	10
	6208 99 00	91
	6213 20 00	10
	6214 10 00	10
	6214 20 00	10
	6214 30 00	10
	6214 40 00	10
	6214 90 10	10
	6214 90 90	11
		19
	6215 10 00	10
	6215 20 00	10
	6215 90 00	10
	6217 10 00	10
	6301 20 91	10
	6301 20 99	10
	6301 30 90	10

Número de orden Løbenummer Laufende Nummer Αύξων αριθμός Order No Numéro d'ordre Numero d'ordine Volgnummer Número de ordem Järjestysnumero Löpnummer	Código NC KN-kode KN-Code Κωδικός ΣΟ CN code Code NC Codice NC GN-code Código NC CN-koodi KN-nr	Código Taric Taric-kode Taric-Code Κωδικός Taric Taric-code Code TARIC Codice TARIC Taric-code Código Taric Taric-koodi TARIC-nr
09.0106 *(fortsat)*	6301 40 90	91
	6301 90 90	21
		29
	6302 21 00	21
		81
	6302 51 10	10
	6302 51 90	10
	6302 91 10	10
	6302 91 90	10
	6303 91 00	91
	6303 99 90	31
	6304 19 10	10
	6304 92 00	10
	6306 91 00	10
	6307 10 90	10
	6307 90 99	91

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 385/2003

af 28. februar 2003

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris B til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1898/2002 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ([2]), særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2002 ([3]) blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.

(2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 ([5]), kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris B til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 24. til den 27. februar 2003, til 285,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1898/2002 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
([2]) EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.
([3]) EFT L 287 af 25.10.2002, s. 11.
([4]) EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.
([5]) EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 386/2003

af 28. februar 2003

om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1895/2002 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris B til Réunion

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ([2]), særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion ([3]), ændret ved forordning (EF) nr. 1453/1999 ([4]), særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1895/2002 ([5]) blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion.

(2) På grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89.

(3) Under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89 bør der ikke fastsættes noget maksimumstilskud.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 24. til den 27. februar 2003 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1895/2002 omhandlede licitation over tilskud ved forsendelse til Réunion af afskallet langkornet ris B henhørende under KN-kode 1006 20 98, er uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
([2]) EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.
([3]) EFT L 261 af 7.9.1989, s. 8.
([4]) EFT L 167 af 2.7.1999, s. 19.
([5]) EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 387/2003

af 28. februar 2003

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1896/2002 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ([2]), særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1896/2002 ([3]) blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.

(2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 ([5]), kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 24. til den 27. februar 2003, til 160,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1896/2002 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
([2]) EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.
([3]) EFT L 287 af 25.10.2002, s. 5.
([4]) EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.
([5]) EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 388/2003

af 28. februar 2003

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1897/2002 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ([2]), særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1897/2002 ([3]), blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris.

(2) I overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1948/2002 ([5]), kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution. Ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95. Tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb.

(4) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben middelkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 24. til den 27. februar 2003, til 165,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1897/2002 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
([2]) EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.
([3]) EFT L 287 af 25.10.2002, s. 8.
([4]) EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.
([5]) EFT L 299 af 1.11.2002, s. 18.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 389/2003

af 27. februar 2003

om fastsættelse af restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker [1], ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 680/2002 [2], særlig artikel 18, stk. 5, litra a) og stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 27, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 kan forskellen mellem verdensmarkedspriserne for de i artikel 1, stk. 1, litra a), c), d), f), g) og h), i nævnte forordning omhandlede produkter og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution, når disse produkter udføres i form af varer, der er angivet i bilaget til nævnte forordning i Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1052/2002 [4], præciseres det, for hvilke af disse produkter der skal fastsættes en restitutionssats, der gælder ved disse produkters udførsel i form af varer, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 1260/2001.

(2) I henhold til artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen fastsættes for hver måned pr. 100 kg af hvert af basisprodukterne.

(3) Artikel 27, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1260/2001 samt artikel 11 i den landbrugsaftale, der blev indgået i forbindelse med de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, indebærer, at eksportrestitutionen for et produkt, der er iblandet en vare, ikke må være større end restitutionen for dette produkt, når det udføres i uændret stand.

(4) De restitutioner, der er fastsat i nærværende forordning, kan forudfastsættes. Markedssituationen for de kommende måneder kan ikke forudses på nærværende tidspunkt.

(5) De forpligtelser, der blev indgået om restitutioner, der kan ydes ved udførsel af landbrugsprodukter, der er iblandet varer uden for traktatens bilag I, kan bringes i fare ved forudfastsættelsen af høje restitutionssatser. Der bør derfor træffes beskyttelsesforanstaltninger i disse situationer uden dermed at forhindre indgåelsen af langfristede kontrakter. Fastsættelsen af en specifik restitutionssats for forudfastsættelsen af restitutionerne er en foranstaltning, der kan sikre disse forskellige målsætninger.

(6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De restitutionssatser, der gælder for de i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000 og de i artikel 1, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 nævnte basisprodukter, som udføres i form af varer, der er nævnt i bilag V til forordning (EF) nr. 1260/2001, fastsættes som angivet i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

[1] EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
[2] EFT L 104 af 20.4.2002, s. 26.
[3] EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.
[4] EFT L 160 af 18.6.2002, s. 16.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2003 om fastsættelse af de restitutionerne for visse produkter fra sukkersektoren, der udføres i form af varer, der ikke omfattes af traktatens bilag I

Produkt	Restitutionssatser i EUR/100 kg	
	i tilfælde af forudfastsættelse af restitutionerne	i andre tilfælde
Hvidt sukker:	43,75	43,75

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 390/2003

af 27. februar 2003

om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 15. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 509/2002 [2], særlig artikel 31, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I henhold til artikel 31, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 kan forskellen mellem priserne i den internationale handel for de produkter, der er nævnt i artikel 1, litra a), b), c), d), e) og g), i den pågældende forordning, og priserne inden for Fællesskabet dækkes af en eksportrestitution. Kommissionens forordning (EF) nr. 1520/2000 af 13. juli 2000 om fastsættelse af almindelige gennemførelsesregler for ydelse af eksportrestitutioner og om fastlæggelse af kriterierne for fastsættelse af restitutionsbeløbet for visse landbrugsprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1052/2002 [4], specificerer sådanne af disse produkter, for hvilke der bør fastsættes en restitutionssats, der skal anvendes ved deres udførsel i form af varer, som er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999.

(2) I henhold til artikel 4, stk. 1, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1520/2000 skal restitutionssatsen pr. 100 kg af hvert af de basisprodukter, der tages i betragtning, fastsættes for hver måned.

(3) Artikel 4, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1520/2000 bestemmer, at der ved fastsættelsen af restitutionssatsen skal tages hensyn til eventuelle produktionsrestitutioner, støtte eller andre foranstaltninger med tilsvarende virkning, som skal anvendes i alle medlemsstaterne i henhold til bestemmelserne i forordningen om den fælles markedsordning i den pågældende sektor med hensyn til de basisprodukter, der er nævnt i bilag A til den pågældende forordning, eller dermed ligestillede produkter.

(4) I henhold til artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999 ydes støtte for skummetmælk, som er produceret inden for Fællesskabet og forarbejdet til kasein, hvis denne mælk og kaseinat, der er produceret med denne mælk, opfylder visse betingelser.

(5) Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler [5], senest ændret ved forordning (EF) nr. 635/2000 [6], godkender levering til industrier, der fremstiller visse varer af smør og fløde til nedsatte priser.

(6) På grundlag af overslagene over udgifter og de disponible budgetmidler er det fortsat nødvendigt at sikre en stram styring.

(7) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De restitutionssatser, der skal anvendes for de basisprodukter, der er anført i bilag A til forordning (EF) nr. 1520/2000, nævnt i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1255/1999 og udført i form af varer, der er nævnt i bilaget til forordning (EF) nr. 1255/1999, fastsættes som angivet i bilaget til denne forordning.

2. Der fastsættes ingen restitutionssatser for de produkter, der er nævnt i det forudgående stykke, men ikke omfattes af bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

[1] EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.
[2] EFT L 79 af 22.3.2002, s. 15.
[3] EFT L 177 af 15.7.2000, s. 1.
[4] EFT L 160 af 18.6.2002, s. 16.
[5] EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.
[6] EFT L 76 af 25.3.2000, s. 9.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Erkki LIIKANEN

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 27. februar 2003 om fastsættelse af de restitutionssatser, der skal anvendes for visse mejeriprodukter, der udføres i form af varer, som ikke omfattes af traktatens bilag I

(EUR/100 kg)

KN-kode	Varebeskrivelse	Restitutionssatser
ex 0402 10 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på under 1,5 vægtprocent (PG 2):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 3501	—
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	51,00
ex 0402 21 19	Mælkepulver, som granulat eller i anden fast form, ikke tilsat sukker eller andre sødemidler, med fedtindhold på 26 vægtprocent (PG 3):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der i form af produkter, som er ligestillet med PG 3, indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	69,45
	b) for så vidt angår udførsel af andre varer	93,00
ex 0405 10	Smør, med et fedtindhold på 82 vægtprocent (PG 6):	
	a) for så vidt angår udførsel af varer, der indeholder smør eller fløde til nedsat pris, og som er fremstillet på de betingelser, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97	100,00
	b) for så vidt angår udførsel af varer henhørende under KN-kode 2106 90 98 med et mælkefedtindhold på 40 vægtprocent og derover	192,25
	c) for så vidt angår udførsel af andre varer	185,00

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 391/2003

af 28. februar 2003

om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn [1], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1666/2000 [2], særlig artikel 13, stk. 2, tredje afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris [3], senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 [4], særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 2681/74 af 21. oktober 1974 om fællesskabsfinansiering af udgifter i forbindelse med levering af landbrugsvarer som fødevarehjælp [5] er det fastsat, at den del af udgifterne, der svarer til eksportrestitutionerne fastsat på dette område i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne, henhører under Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Garantisektionen.

(2) Med henblik på at lette udarbejdelsen og forvaltningen af budgettet for Fællesskabets foranstaltninger i forbindelse med fødevarehjælp og for at medlemsstaterne kan få kendskab til omfanget af Fællesskabets medfinansiering af den nationale fødevarehjælp, bør størrelsen af restitutionerne for denne hjælp fastsættes.

(3) De almindelige regler og gennemførelsesbestemmelser, der er fastsat i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for eksportrestitutioner, anvendes for ovennævnte transaktioner med de fornødne ændringer.

(4) I artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 fastsættes de særlige kriterier, der skal tages i betragtning ved beregningen af eksportrestitutionen for ris.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For foranstaltninger i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælp som led i internationale konventioner eller andre supplerende programmer, samt i forbindelse med andre EF-aktioner vedrørende gratis leverancer, fastsættes de restitutioner, der gælder for produkter fra korn- og rissektoren, som anført i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.
[2] EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.
[3] EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
[4] EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.
[5] EFT L 288 af 25.10.1974, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2003 om fastsættelse af restitutioner for de produkter fra korn- og rissektoren, der leveres i forbindelse med Fællesskabets og medlemsstaternes nationale fødevarehjælpsforanstaltninger

(EUR/t)

Produktkode	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	10,00
1002 00 00 9000	23,50
1003 00 90 9000	12,00
1005 90 00 9000	20,00
1006 30 92 9100	165,00
1006 30 92 9900	165,00
1006 30 94 9100	165,00
1006 30 94 9900	165,00
1006 30 96 9100	165,00
1006 30 96 9900	165,00
1006 30 98 9100	165,00
1006 30 98 9900	165,00
1006 30 65 9900	165,00
1007 00 90 9000	20,00
1101 00 15 9100	13,70
1101 00 15 9130	12,80
1102 10 00 9500	30,25
1102 20 10 9200	33,43
1102 20 10 9400	28,66
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	42,98
1104 12 90 9100	0,00

NB: Produktkoderne er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1), ændret.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 392/2003
af 28. februar 2003
om fastsættelse af importtold for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ([2]),

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 af 28. juni 1996 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1900/2002 ([4]), særlig artikel 2, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1766/92 er det fastsat, at ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1 omhandlede produkter opkræves toldsatserne i den fælles toldtarif for de produkter, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2. I nævnte forordning er importtolden dog lig med interventionsprisen for disse produkter, forhøjet med 55 % og med fradrag af cif-importprisen for den pågældende sending. Dog kan tolden ikke overstige toldsatsen i den fælles toldtarif.

(2) I henhold til artikel 10, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1766/92 beregnes cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet.

(3) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1249/96 er der fastsat gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår importtold for korn.

(4) Importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i kraft. Den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke foreligger nogen notering for den i bilag II til forordning (EF) nr. 1249/96 omhandlede referencebørs i de to uger forud for den næste periodiske fastsættelse.

(5) For at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for importtold bør de repræsentative markedskurser, der konstateres i en referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtolden, for så vidt angår de flydende valutaer.

(6) Anvendelsen af forordning (EF) nr. 1249/96 fører til fastsættelsen af importtolden efter bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for korn som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92 er fastsat i bilag I til nærværende forordning på grundlag af de elementer, der er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug

([1]) EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.
([2]) EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.
([3]) EFT L 161 af 29.6.1996, s. 125.
([4]) EFT L 287 af 25.10.2002, s. 15.

BILAG I

Importtold for produkterne som omhandlet i artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1766/92

KN-kode	Varebeskrivelse	Told ved indførsel [1] (EUR/ton)
1001 10 00	Hård hvede af god kvalitet	0,00
	af middelgod kvalitet	0,00
	af ringe kvalitet	0,00
1001 90 91	Blød hvede, til udsæd	0,00
1001 90 99	Blød hvede af god kvalitet, undtagen blød hvede til udsæd [2]	0,00
1002 00 00	Rug	28,56
1005 10 90	Majs til udsæd, undtagen hybridmajs	50,32
1005 90 00	Majs, undtagen til udsæd [3]	50,32
1007 00 90	Sorghum i hele kerner, undtagen hybridsorghum til udsæd	28,56

[1] For varer, der ankommer til Fællesskabet via Atlanterhavet eller Suezkanalen (artikel 2, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1249/96), kan importøren opnå en nedsættelse af tolden på:
— 3 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig ved Middelhavet, eller
— 2 EUR/ton, hvis lossehavnen befinder sig i Irland, Det Forenede Kongerige, Danmark, Sverige, Finland eller på Den Iberiske Halvøs Atlanterhavskyst.

[2] Importøren opnår en fast nedsættelse på 14 EUR/ton.

[3] Importøren kan opnå en fast nedsættelse på 24 EUR/ton, når betingelserne i artikel 2, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1249/96 opfyldes.

BILAG II

Elementer til beregning af tolden

(perioden 14.2.2003 til 27.2.2003)

1. Gennemsnit for perioden på to uger forud for fastsættelsesdagen:

Børsnoteringer	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner, 12 % vandindhold)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	middelgod kvalitet (*)	ringe kvalitet (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	129,61	85,56	211,66 (***)	201,66 (***)	181,66 (***)	121,17 (***)
Præmie for Golfen (EUR/t)	33,67	13,84	—	—	—	—
Præmie for The Great Lakes (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Negativ præmie på 10 EUR/t (artikel 4, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1249/96).
(**) Negativ præmie på 30 EUR/t (artikel 3, i forordning (EF) nr. 2378/2002).
(***) Fob Golf.

2. Fragt/omkostninger: Mexicanske Golf-Rotterdam: 14,52 EUR/t; The Great Lakes-Rotterdam: 22,52 EUR/t.

3. Subsidier i henhold til artikel 4, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 393/2003
af 28. februar 2003
om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000 ([2]), særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det korrektionsbeløb, der skal anvendes på restitutioner for korn, er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 277/2003 ([3]).

(2) På grundlag af dagens cif-priser og dagens cif-priser for terminskøb og under hensyntagen til den forventede markedsudvikling er det nødvendigt at ændre det korrektionsbeløb, der skal anvendes på den for tiden gældende restitution for korn.

(3) Korrektionsbeløbet skal fastsættes efter samme procedure som restitutionen. Det kan ændres inden for tidsrummet mellem to fastsættelser —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte eksportrestitutioner for produkter omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), med undtagelse af malt i forordning (EØF) nr. 1766/92, ændres i overensstemmelse med bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.
([2]) EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.
([3]) EUT L 41 af 14.2.2003, s. 24.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. februar 2003 om ændring af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(EUR/t)

Produktkode	Bestemmelse	Løbende måned 3	1. termin 4	2. termin 5	3. termin 6	4. termin 7	5. termin 8	6. termin 9
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	A00	0	0	0	0	-10,00	—	—
1002 00 00 9000	C03	- 20,00	- 20,00	- 20,00	- 20,00	- 20,00	—	—
	A05	0	0	0	0	-20,00	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	A00	0	0	0	0	-12,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	A00	0	- 0,93	- 1,86	- 1,86	—	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	A00	0	0	0	0	-13,70	—	—
1101 00 15 9130	A00	0	0	0	0	- 12,80	—	—
1101 00 15 9150	A00	0	0	0	0	-11,80	—	—
1101 00 15 9170	A00	0	0	0	0	-10,90	—	—
1101 00 15 9180	A00	0	0	0	0	- 10,20	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	-30,25	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	-23,75	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	—	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	—	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

NB: Produktkoderne samt koderne for bestemmelsessteder i serie »A« er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87 (EFT L 366 af 24.12.1987, s. 1).

De numeriske koder for bestemmelsessteder er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6).

De øvrige bestemmelsessteder er fastsat således:

C03 Schweiz, Liechtenstein, Polen, Tjekkiet, Slovakiet, Norge, Færøerne, Island, Rusland, Belarus, Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, det tidligere Jugoslaviens landområde med undtagelse af Slovenien, Kroatien og Bosnien-Hercegovina, Albanien, Rumænien, Bulgarien, Armenien, Georgien, Aserbajdsjan, Moldova, Ukraine, Kasakhstan, Kirgisistan, Usbekistan, Tadsjikistan, Turkmenistan, Marokko, Algeriet, Tunesien, Libyen, Egypten, Malta, Cypern og Tyrkiet.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 394/2003
af 28. februar 2003
om fastsættelse af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til protokol 4 om bomuld knyttet til akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1050/2001 ([1]),

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1051/2001 af 22. maj 2001 om støtte til bomuldsproduktioner ([2]), særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes der regelmæssigt en verdensmarkedspris for ikke-egreneret bomuld på grundlag af den konstaterede verdensmarkedspris for egreneret bomuld under hensyntagen til det historiske forhold mellem den fastlagte verdensmarkedspris for egreneret bomuld og den beregnede pris for ikke-egreneret bomuld. Dette historiske forhold er fastlagt i artikel 2, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1591/2001 af 2. august 2001 ([3]), ændret ved forordning (EF) nr. 1486/2002 ([4]) om gennemførelsesbestemmelser for støtteordningen for bomuld. Hvis verdensmarkedsprisen ikke kan fastsættes således, beregnes den på grundlag af den seneste fastsatte pris.

(2) I henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld for et produkt med visse egenskaber under hensyntagen til de højeste af de udbud og noteringer på verdensmarkedet, der anses for at være repræsentative for markedets faktiske tendens. Ved denne fastsættelse tages der hensyn til et gennemsnit af udbuddene og noteringerne konstateret på en eller flere repræsentative europæiske børser for et produkt leveret cif en havn i Fællesskabet fra de forskellige leverandørlande, der anses for at være mest repræsentative for den internationale handel. Der er dog fastsat justeringer af disse kriterier ved fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for egreneret bomuld af hensyn til forskelle, der er begrundet i det leverede produkts kvalitet eller udbuddenes og noteringernes art. Disse justeringer er fastsat i artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1591/2001.

(3) Anvendelsen af ovennævnte kriterier fører til fastsættelsen af verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld på nedennævnte niveau —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Verdensmarkedsprisen for ikke-egreneret bomuld som omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 1051/2001 fastsættes til 27,972 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. februar 2003.

På Kommissionens vegne

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Generaldirektør for landbrug

([1]) EFT L 148 af 1.6.2001, s. 1.
([2]) EFT L 148 af 1.6.2001, s. 3.
([3]) EFT L 210 af 3.8.2001, s. 10.
([4]) EFT L 223 af 20.8.2002, s. 3.

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE
af 18. februar 2003
om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget

(2003/142/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,

under henvisning til indstillingen fra Østrigs regering, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets afgørelse 2002/60/EF af 22. januar 2002 om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget.

(2) Der er blevet en plads ledig som medlem af Regionsudvalget, efter at Wendeling WEINGARTNER er trådt tilbage, hvilket Rådet blev underrettet om den 28. januar 2003 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Herwig VAN STAA beskikkes som medlem af Regionsudvalget som efterfølger for Wendeling WEINGARTNER for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 25. januar 2006.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2003.

På Rådets vegne
N. CHRISTODOULAKIS
Formand

RÅDETS AFGØRELSE
af 18. februar 2003
om beskikkelse af en suppleant til Regionsudvalget

(2003/143/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,

under henvisning til indstillingen fra Østrigs regering, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets afgørelse 2002/60/EF af 22. januar 2002 [1] om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget.

(2) Der er blevet en plads ledig som suppleant til Regionsudvalget, efter at Peter SCHACHNER-BLAZIZEK er trådt tilbage, hvilket Rådet blev underrettet om den 12. november 2002 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Franz VOVES beskikkes som suppleant til Regionsudvalget som efterfølger for Peter SCHACHNER-BLAZIZEK for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 25. januar 2006.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2003.

På Rådets vegne
N. CHRISTODOULAKIS
Formand

[1] EFT L 24 af 26.1.2002, s. 38.

RÅDETS AFGØRELSE
af 18. februar 2003
om beskikkelse af et medlem af Regionsudvalget

(2003/144/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,

under henvisning til indstillingen fra Portugals regering, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets afgørelse 2002/60/EF af 22. januar 2002 [1] om beskikkelse af medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget.

(2) Der er blevet en plads ledig som medlem af Regionsudvalget, efter at Isaltino MORAIS er trådt tilbage, hvilket Rådet blev underrettet om den 28. januar 2003 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

António Paulino SILVA PAIVA beskikkes som medlem af Regionsudvalget som efterfølger for Isaltino MORAIS for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 25. januar 2006.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2003.

På Rådets vegne
N. CHRISTODOULAKIS
Formand

[1] EFT L 24 af 26.1.2002, s. 38.

RÅDETS AFGØRELSE
af 18. februar 2003
om beskikkelse af en suppleant til Regionsudvalget

(2003/145/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 263,

under henvisning til indstillingen fra Portugals regering, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Medlemmerne af og suppleanterne til Regionsudvalget beskikkes i henhold til Rådets afgørelse 2002/60/EF af 22. januar 2002 ([1]).

(2) Der er blevet en plads ledig som suppleant til Regionsudvalget, efter at António PAIVA er trådt tilbage, hvilket Rådet blev underrettet om den 4. februar 2003 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Teresa Maria da SILVA PAIS ZAMBUJO beskikkes som suppleant til Regionsudvalget som efterfølger for António PAIVA for den resterende del af dennes mandatperiode, dvs. indtil den 25. januar 2006.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. februar 2003.

På Rådets vegne
N. CHRISTODOULAKIS
Formand

([1]) EFT L 24 af 26.1.2002, s. 38.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 22. august 2002
om de skattemæssige foranstaltninger, Italien har iværksat til fordel for bankfonde
C 54/B/2000 (ex NN 70/2000)

(meddelt under nummer K(2002) 3118)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/146/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel, under hensyntagen til disse bemærkninger ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 24. marts 1999 anmodede Kommissionen, efter at have modtaget en parlamentarisk forespørgsel desangående, de italienske myndigheder om oplysninger for at kunne vurdere omfang og virkninger af lov nr. 461 af 23. december 1998 (herefter benævnt »lov 461/98«). Ved brev af 24. juni og 2. juli 1999 gav de italienske myndigheder Kommissionen oplysninger om ovennævnte lov og tilhørende lovdekret nr. 153 af 17. maj 1999 (herefter benævnt »dekret 153/99«). Efter at have gennemgået de modtagne oplysninger meddelte Kommissionen ved brev af 23. marts 2000 de italienske myndigheder, at ovennævnte lov og dekret kunne indeholde støtteelementer, og den anmodede dem om ikke at iværksætte de pågældende foranstaltninger. Ved brev af 12. april 2000 meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at de havde indstillet gennemførelsen af foranstaltningerne. Yderligere oplysninger blev fremsendt til Kommissionen ved brev af 14. juni 2000.

(2) Ved brev af 25. oktober 2000 underrettede Kommissionen den italienske regering om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtte.

(3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* ([2]). Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til de omhandlede foranstaltninger.

(4) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra interesserede parter. Den 18. juni 2001 videresendte den bemærkningerne til de italienske myndigheder med anmodning om eventuelle bemærkninger, der blev modtaget ved brev af 25. juli 2001.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

(5) I henhold til lov 461/98 og dekret 153/99 indføres følgende skattefordele til fordel for bankfonde:

1) De fonde, som tilpasser vedtægterne til dekretets bestemmelser, betragtes som ikke-erhvervsmæssige institutioner (artikel 12, første afsnit, i dekret 153/99). Nævnte fonde nyder således godt af den nedsættelse på 50 % af indkomstskatten for juridiske personer, der omhandles i artikel 6 i præsidentens dekret nr. 601 af 29. september 1973, for institutioner, der arbejder i sektorerne for social bistand, sundhed, undervisning eller lignende (artikel 12, andet afsnit, i dekret 153/99).

([1]) EFT C 44 af 10.2.2001, s. 2.

([2]) Se fodnote 1.

2) Gevinster, der hidrører fra overførsel af kapitalandele i bankselskaber, underkastes ikke indkomstskat for juridiske personer (IRPEG) eller regionalskat på fremstillingsvirksomhed (IRAP), hvis overførslen foretages af de fonde eller selskaber, hvori fondene i henhold til lov nr. 218 af 30. juli 1990, har indskudt deres kapitalandele. Foranstaltningen finder anvendelse, hvis overførslen finder sted inden det fjerde år efter datoen for dekretets ikrafttræden (artikel 13 i dekret 153/99).

3) Skatteneutraliteten for transaktioner, hvorved goder og kapitalandele vedrørende hjælpeaktiviteter under bankvirksomhed, der tidligere i henhold til lov nr. 218 af 30. juli 1990, er blevet overført til banker eller andre selskaber, føres tilbage til den institution, der overførte dem. Betaling af bestemte indirekte skatter i form af faste beløb (artikel 16, fjerde, femte og sjette afsnit, og artikel 17 i dekret 153/99).

4) Skatteneutralitet for transaktioner, hvorved kapitalandele i Banca d'Italia, der tidligere i henhold til lov nr. 218 af 30. juli 1990, er overført til banker eller andre selskaber, føres tilbage til den institution, der overførte dem (artikel 27, andet afsnit, i dekret 153/99).

(6) Lov 461/98 og dekret 153/99 indfører skattelettelser også for transaktioner vedrørende bankfusioner og omstrukturering af banker. Foranstaltningerne til fordel for banker behandles i Kommissionens beslutning af 11. december 2001 vedrørende sag C 54/A/2000/EF.

(7) De statsejede italienske banker, der ikke var aktieselskaber, er efterhånden blevet omdannet til aktieselskaber, hvilket de endelig blev tvunget til i 1993. Deres aktier blev placeret på markedet eller overgivet til institutioner, der arbejder uden gevinst for øje, de såkaldte »bankfonde«. I de i betragtning 5, nr. 2, omhandlede foranstaltninger fastsættes det, på hvilke betingelser fondene inden for et tidsrum af fire år kan overføre de kapitalandele i bankselskaber, de endnu er indehavere af. Fondene skal i sidste ende give afkald på at kontrollere forretningsbanker.

(8) I lov nr. 218 af 30. juli 1990, er der fastsat en særlig beskatningsordning for transaktioner, hvorefter bankfonde, der ejede eller kontrollerede de nyoprettede bankselskaber, kunne overføre visse aktiver til bankerne. De i betragtning 5, nr. 3 og 4, omhandlede foranstaltninger går netop på disse aktiver, og de fastsætter, på hvilke betingelser de kan tilbageføres til bankfondene.

(9) Kommissionen har anlagt den betragtning, at de i henhold til lov 461/98 og dekret 153/99 omhandlede skattelettelser til fordel for bankfonde kan udgøre statsstøtte, som omhandlet i artikel 87, af følgende årsager:

— I lov 461/98 og dekret 153/99 fastsættes der skattelettelser udelukkende til fordel for bankfonde. Der er tale om en selektiv foranstaltning, der giver en økonomisk fordel ved, at der gives afkald på skatteindtægter, dvs. at der er tale om statsmidler.

— Selv om bankfonde er institutioner, der arbejder uden gevinst for øje, er tvunget til at forfølge de i loven fastsatte sociale formål og ikke kan overføre skattelettelserne til deres indskydere eller til andre personer, kan de dog stadig anses for at være økonomiske virksomheder, der arbejder i forretningsmæssige sektorer, og det er derfor muligt, at de falder inden for anvendelsesområdet for traktatens artikel 87.

— Eftersom de fortsat kan besidde kapitalandele i banker eller blive aktionærer i andre virksomheder, arbejder fondene på markedet for ejerskab af eller kontrol med virksomheder. Støtten vil derfor kunne skabe forvridninger på dette marked. Desuden kan det ikke udelukkes, at skattelettelserne giver en fordel til de banker og virksomheder, som fondene har kapitalandele i. Dette vil udgøre en statsstøtte til de pågældende virksomheder, særlig når de pågældende fonde kan kontrolleres af offentlige myndigheder, hvorved der kan opstå forvridninger på de markeder, hvor de arbejder.

— De italienske myndigheder hævder, at skattelettelserne er afhængige af, at fondene beslutter at afgive kontrollen med det bankselskab, de ejer. Denne foranstaltning skal fremme privatiseringsprocessen, som er i almenhedens interesse. Det kan dog indvendes, således som den behørige italienske myndighed, dvs. »Autorità garante della concorrenza e del mercato« (den italienske konkurrence- og markedsmyndighed), har gjort, at den i artikel 6 i dekret 153/99 definerede kontrol er alt for indskrænket, og at den gør det muligt for fondene at bevare den faktiske kontrol med deres bankselskaber. En bredere definition af »kontrol«, som omhandlet i bankloven, ville i højere grad være i overensstemmelse med almenhedens interesse.

Af disse årsager har Kommissionen indledt proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(10) Kommissionen har fra støttemodtagerne modtaget en række bemærkninger, der stort set er magen til dem, de italienske myndigheder har fremsat.

(11) Det skal bemærkes, at hvis problemet er forvridning på markedet for kontrol med virksomheder, bør der også sættes spørgsmålstegn ved alle de differentierede beskatningsordninger, som forskellige investorkategorier nyder godt af, herunder andre institutioner, der arbejder uden gevinst for øje.

(12) Dertil kommer, at skattelettelserne tager sigte på at yde dækning for virkningen af en politik, der har tvunget fondene til at foretage en grundlæggende ændring af deres vedtægt, til at trække sig ud af bankvirksomhed og til at sælge deres kontrolgivende kapitalandele i selskaber, der udøver forretningsvirksomhed.

(13) Skattelettelserne til fordel for fondene kan ikke på nogen måde overføres til bankerne eller til forretningsmæssige virksomheder, og de bevirker udelukkende en forøgelse af de midler, fondene kan benytte til at forfølge deres sociale formål. De pågældende fordele forvrider således ikke konkurrencen.

(14) For så vidt angår den nedsatte IRPEG-sats, er der tale om en skattelettelse af samme art som de skattelettelser, sammenslutninger og fonde meget ofte nyder godt af i medlemsstaterne.

(15) Under den anfægtede forudsætning af, at foranstaltningerne udgør en støtte, vil der være tale om en støtte, der er forenelig med fællesmarkedet i henhold til artikel 87, stk. 3, litra d). Af oplysningerne om fondenes virke i 1998 fremgår det, at 56 % af dette virke går på forbedring og bevaring af kultur- og miljøgoder. Der er nemlig tale om én af de få sektorer, som fondene har ret og pligt til at arbejde i.

(16) Det skal endvidere anføres, at Kommissionen ikke har anfægtet lov nr. 218 af 30. juli 1990, hvori der var fastsat lignende skattelettelser. Kommissionen er klar over indholdet af lov 218/90, idet den havde måttet tage denne i betragtning — om end kun indirekte — i sagerne om støtte til Banco di Napoli, Banco di Sicilia og Sicilcassa ([3]). Hvis de i dekret 159/99 omhandlede foranstaltninger skulle betragtes som uforenelig støtte, ville princippet om ligebehandling blive krænket. Domstolen har fastslået, at »Kommissionen kun kan antages at have gjort sig skyldig i en forskelsbehandling, såfremt den har behandlet sammenlignelige tilfælde forskelligt og dermed stillet visse erhvervsdrivende dårligere i forhold til andre, uden at denne forskellige behandling er tilstrækkelig begrundet i objektive forskelle af en vis vægt« ([4]). Dette ville være tilfældet, hvis dekret 159/99 blev vurderet anderledes end lov 218/90.

(17) Det, at Kommissionen ikke har erklæret lov 218/90 uforenelig med fællesmarkedet, har desuden skabt berettigede forventninger hos støttemodtagerne, hvorved tilbagesøgning af støtten bør være udelukket, uanset om støtten betragtes som uforenelig eller ej.

([3]) Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter vedrørende den støtte, som Italien har besluttet at yde Banco di Napoli, sag C 40/96 (EFT C 328 af 1.11.1996, s. 23), Kommissionens beslutning 1999/288/EF (EFT L 116 af 4.5.1999, s. 5), Kommissionens beslutning 2000/600/EF (EFT L 256 af 10.10.2000, s. 21).

([4]) Domstolens dom af 15. januar 1985 i sag 250/83, Finsider mod Kommissionen, Sml. 1985, s. 131, præmis 8.

IV. ITALIENS BEMÆRKNINGER

(18) I svaret på procedurens iværksættelse anførte Italien, at bankfondene ikke kan betragtes som »virksomheder« set ud fra konkurrencereglerne. I lovdekret nr. 356 af 20. november 1990 (»dekret 356/90«) er der fastsat nøje grænser for fondenes virke, idet de skal handle i offentlighedens interesse, forfølge sociale formål og kun arbejde i ganske bestemte sektorer. I dekret 356/90 pålagdes det desuden fondene at forvalte deres kapitalandele i banker som en rent finansiel investering. Domstolen har fastslået, at det forhold, at der besiddes kapitalinteresser i andre virksomheder, ikke i sig selv kan anses for at være en økonomisk aktivitet ([5]).

(19) I dekret 153/99 bekræftes dette. I artikel 1, litra d), angives, i hvilke sektorer (»relevante sektorer«) fondene kan arbejde: sektorerne vedrørende videnskabelig forskning, undervisning, kunst, bevaring og forbedring af kulturgoder og kulturaktiviteter samt miljøgoder, sundhed og bistand til svage socialgrupper. I artikel 6, første afsnit, anføres det, at fondene kun kan kontrollere eller direkte forvalte virksomheder, der arbejder i de relevante sektorer (»betjenende virksomheder«). I artikel 3, andet afsnit, forbydes det fondene direkte eller indirekte at finansiere institutioner, der arbejder med gevinst for øje, eller virksomheder af enhver art, bortset fra de betjenende virksomheder. Disse må have et virkefelt og et socialt formål, der svarer til fondets, og de kan ikke have en politik, der kun går ud på at gøre forretninger.

(20) Fondene kan nemlig kun finansiere eller udøve aktiviteter, der har sociale formål; de skal til disse aktiviteter anvende mindst 50 % af deres årsindkomst. De italienske myndigheder henholder sig til Domstolens dom i Poucet- og Pistre-sagen, hvori det fastslås, at: »Sygekasserne eller de organer, der medvirker ved administrationen af den offentlige socialsikring, har en rent social funktion. Denne virksomhed bygger på princippet om national solidaritet og drives ikke med vinding for øje. De udbetalte ydelser er fastlagt i lovgivningen og er uafhængige af det beløb, der er betalt i bidrag. Denne virksomhed er således ikke af økonomisk karakter, og de organer, der udfører den, er ikke virksomheder i henhold til traktatens artikel 85 og 86« ([6]). Ifølge de italienske myndigheder bør lignende betragtninger gøre sig gældende for fonde.

([5]) Domstolens dom af 6. februar 1997 i sag C-80/95, Harnas & Helm CV mod Staatssecretaris van Financiën, Sml. 1997 I, s. 745, præmis 15.

([6]) Domstolens dom af 17. februar 1993 i de forenede sager C-159/91 og C-160/91, Poucet og Piestre, Sml. 1993 I, s. 637, præmis 18 og 19.

(21) Fondene kan ikke betragtes som virksomheder, blot fordi de har kapitalandele i banker. Dekret 153/99 forpligter fonde til at give afkald på kontrollen inden for et tidsrum af fire år. Begrebet kontrol skal defineres bredere end i den borgerlige lovbog, idet det også omfatter den kontrol, der udøves gennem aftaler med andre kapitalindskydere. Det skal også defineres bredere end i Kommissionens direktiv 80/723/EØF af 25. juni 1980 om gennemskueligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder [7]. Desuden fastsættes det i dekret 153/99, at hvervet som administrator af fonden ikke kan forenes med hvervet som administrator af den modtagende bank.

(22) Ligesom fondene kan heller ikke de »betjenende virksomheder« anses for at være virksomheder, som omhandlet i artikel 87, stk. 1, idet de udelukkende skal arbejde i relevante sektorer og med umiddelbart henblik på at virkeliggøre de vedtægtsfæstede mål, der forfølges af fonden.

(23) Den i betragtning 5, nr. 1, omhandlede foranstaltning udgør ikke en afvigelse fra de almindelige beskatningsbestemmelser, men er blot en bekræftelse på anvendelse på fondene af en almindelig bestemmelse i italiensk skatteret. Præsidentens dekret nr. 601 af 29. september 1973, indrømmer en nedsættelse af indkomstskatten for juridiske personer til fordel for alle institutioner, der arbejder i sektorerne vedrørende social bistand, sundhed, undervisning eller lignende.

(24) De i betragtning 5, nr. 2, omhandlede foranstaltninger giver på deres side ikke fondene nogen fordel, men hindrer kun, at disse yderligere straffes ved tvangssalget af de aktier, de besidder. De eventuelle gevinster hidrører nemlig angiveligt ikke fra en almindelig transaktion, som beslutningstageren bestemmer, men fra en ved lov foreskreven handling: Anvendelse af de almindelige beskatningsbestemmelser ville ikke være berettiget.

(25) De i betragtning 5, nr. 3 og 4, omhandlede foranstaltninger vedrører goder og kapitalandele vedrørende hjælpeaktiviteter, der i henhold til lov nr. 218 af 30. juli 1990 blev overført til bankerne. På det tidspunkt, hvor de offentlige banker blev omdannet til aktieselskaber, hvori bankfonde besad aktierne, overførte beslutningstagerne disse aktiver til bankerne i stedet for til fondene for at undgå beskatning af aktiviteternes værdistigning. Med hensyn til kapitalandelen i Banca d'Italia fandtes muligheden for at overføre dem til fondene slet ikke. I henhold til lov nr. 141 af 7. marts 1938, taltes de nyoprettede fonde ikke blandt de institutioner, der havde lov til at være aktionærer i Banca d'Italia. Dekret 153/99 har ændret disse bestemmelser og givet fondene lov til at besidde aktier i Banca d'Italia.

(26) Ifølge de italienske myndigheder indebærer de i betragtning 5, nr. 3 og 4, omhandlede foranstaltninger ikke anvendelse af offentlige midler. Skattelettelsen er ikke automatisk, men afhængig af, at der udføres bestemte transaktioner. Blev disse transaktioner beskattet, ville de sandsynligvis ikke blive udført.

(27) Det hævdes også, at de i betragtning 5, nr. 3 og 4, omhandlede foranstaltninger indfører en afvigelse fra de almindelige regler, der kun gælder under bestemte omstændigheder. Spaltninger nød allerede før godt af beskatningsneutralitet, og det gjaldt alle virksomheder i alle sektorer, medens nogle indirekte skatter allerede før blev beregnet som faste beløb i en række tilfælde.

(28) Desuden indebærer de pågældende foranstaltninger ikke nødvendigvis en økonomisk fordel. De gør det muligt at overføre de pågældende aktiver til fondene på beskatningsneutrale betingelser, hvilket betyder, at eventuelle underskud ikke giver ret til skattekredit. Desuden er skatteneutralitet ikke lig med skattefritagelse: Skattebyrden overføres til den nye indehaver af aktiverne, som — ifølge de foreskrevne beskatningsbestemmelser — skal beskattes af de samlede gevinster.

(29) Uanset om foranstaltningerne skulle føre til fritagelse eller ej for en skat, som ellers skulle have været betalt, berettiger transaktionernes særegenhed under alle omstændigheder til en særlig skattemæssig behandling. Det drejer sig ikke om almindelige overførsler af aktiver, men af transaktioner, der skal afbøde virkningerne af tidligere ufrivillige overførsler. De pågældende aktiver burde være forblevet i fondene, men blev midlertidigt afstået til de modtagende selskaber, enten som følge af en retlig forpligtelse (tilfældet vedrørende kapitalandelene i Banca d'Italia) eller for at undgå betaling af skatter (tilfældet vedrørende goder til hjælpeaktiviteter).

(30) De i dekret 153/99 omhandlede foranstaltninger forvrider ikke konkurrencen på et marked, hvor der foregår samhandel mellem medlemsstater. Afståelsen af kapitalandelene skal ske på en måde, der ikke bevirker forskelsbehandling, og den skal ske under tilsynsmyndighedens kontrol. Myndigheden vurderer, om salgsprisen er passende, således at fondens formue bevares. Skattelettelserne til fordel for fondene forvrider således ikke konkurrencevilkårene på aktiemarkedet.

(31) Skattelettelsen kan ikke hverken direkte eller indirekte udnyttes af andre institutioner end selve fonden eller dens betjenende virksomheder. De betjenende virksomheder skal forfølge samme sociale formål som fondene, og de arbejder ikke på sædvanlige markedsvilkår. De kan ikke anses for at være virksomheder som omhandlet i artikel 87, stk. 1. Under alle omstændigheder er deres virke begrænset til det lokale område: 93,8 % af de projekter, der finansieres af fondene, gennemføres i den region, hvor fonden selv har hjemsted. Fondene dækker behov, der typisk er af lokal art, og som ikke ville blive dækket af erhvervsdrivende i andre medlemsstater. Desuden er tilstedeværelse af erhvervsdrivende, der arbejder på markedsvilkår, meget begrænset i sektorerne vedrørende videnskabelig forskning, undervisning, kunst, bevaring og forbedring af kulturgoder og kulturelle aktiviteter, sundhed og bistand til svage socialgrupper.

[7] EFT L 195 af 29.7.1980, s. 35. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2000/52/EF (EFT L 193 af 29.7.2000, s. 75).

(32) Under den anfægtede forudsætning, at foranstaltningerne udgør statsstøtte, bør de erklæres for forenelige med fællesmarkedet i henhold til artikel 87, stk. 3, litra c). Foranstaltningerne ændrer ikke samhandelsvilkårene i et omfang, der strider mod de fælles interesser, og de tager sigte på at fremme en proces, nemlig indskrænkning af statens tilstedeværelse i økonomien, som ved mange lejligheder er blevet støttet og opmuntret af Den Europæiske Union.

V. VURDERING AF FORANSTALTNINGERNE

Bestemmelserne om bankfonde

(33) Bankfonde er underkastet tilsyn af en særlig myndighed. Tilsynet med fonde har til formål at påse, at loven og vedtægterne overholdes, at fondene forvaltes på sund og fornuftig vis, at formuen forvaltes lønsomt, og at de effektive og potentielle adkomstberettigede beskyttes. Med henblik herpå kan tilsynsmyndigheden udstede administrative bestemmelser, der bl.a. omhandler regler for forvaltning af formuen, investeringer, anvendelse af indtægter samt årsregnskaber. I tilfælde af alvorlige og gentagne uregelmæssigheder i driften kan tilsynsmyndigheden opløse fondens organer og udnævne en særlig administrator; i tilfælde af at det er umuligt at nå de vedtægtsfæstede mål, kan myndigheden beordre fondens afvikling. Når bestemte forhold gør sig gældende kan tilsynsmyndigheden beordre administrativ tvangslikvidation ([8]). Endelig har tilsynsmyndigheden beføjelser vedrørende afgivelse af kontrolgivende kapitalandele.

(34) Bankfonde har kun bemyndigelse til at arbejde inden for de såkaldte »tilladte områder«. Listen over de tilladte områder findes i artikel 1, første afsnit, litra c-a), i lovdekret nr. 153 af 17. maj 1999 (dekret 153/99), ændret ved lov nr. 448 af 28. december 2001 (lov 448/01) ([9]). Disse områder er opdelt i fire hovedområder: 1) beskyttelse og udvikling af personer; 2) social sikring; 3) videnskabelig og teknologisk forskning, miljøbeskyttelse; 4) kunst, beskyttelse af kulturarven og fremme af kulturelle aktiviteter ([10]). Bankfonde skal dog samle deres virke i de såkaldte »tilladte områder«, hvor hver enkelt fond konkret vælger at arbejde. Fondene må vælge op til tre relevante sektorer hvert tredje år. De relevante sektorer udgør det fortrinsberettigede virkefelt for bankfondene, der skal anvende mindst 50 % af deres årlige nettoindkomst i disse sektorer.

(35) De »relevante sektorer« afgrænser også det virkefelt, hvor bankfondene har bemyndigelse til at udøve driftsherrevirksomhed og besidde kontrolgivende kapitalandele i forretningsmæssige selskaber. I artikel 3, første afsnit, i dekret 153/99 fastsættes det, at bankfonde kun kan udøve driftsherrevirksomhed, hvis de pågældende virksomheder direkte tjener til at nå de vedtægtsfæstede mål, og udelukkende i de relevante sektorer. I artikel 3, andet afsnit, står der, at bankfonde ikke, hverken direkte eller indirekte, kan finansiere eller støtte institutioner eller virksomheder af nogen anden art.

(36) Kontrolgivende kapitalandele i andre virksomheder skal afstås eller afgives. I artikel 6 i dekret 153/99 står der, at der er tale om kontrol i de i den borgerlige lovbogs artikel 2359, første og andet afsnit, omhandlede tilfælde. Dette gælder, når en fond:

a) på grundlag af aftaler af enhver art, der er indgået med andre indskydere, har ret til at udnævne flertallet af administratorer eller har stemmeflertal på den ordinære generalforsamling

b) på grundlag af aftaler af enhver art, der er indgået med andre indskydere, kan gøre udnævnelse eller afskedigelse af flertallet af administratorer afhængig af samtykke fra fonden

c) takket være forbindelser af finansiel og organisatorisk art kan udøve de i litra a) og b) omhandlede rettigheder eller beføjelser.

Endvidere står der i lov 448/01, at et bankselskab anses for at være kontrolleret af en fond, også når kontrollen direkte eller indirekte kan føres tilbage til flere fonde, uanset hvordan eller hvorledes kontrollen er fastslået.

([8]) Administrativ tvangslikvidation er en særlig afviklingsprocedure, hvor de almindelige konkursregler ikke findere anvendelse.

([9]) I lov nr. 448/01 indføres sondringen mellem »tilladte områder« og »relevante sektorer«. Oprindelig var der i dekret 153/99 kun tale om »relevante sektorer«, der blev bredt defineret som sektorerne vedrørende videnskabelig forskning, undervisning, kunst, bevaring og forbedring af kulturgoder og kulturelle aktiviteter og miljøgoder, sundhed samt bistand til svage socialgrupper. Forskellen mellem de tidligere bestemmelser og de nugældende er, at de nye bestemmelser går i retning af at tvinge bankfonde til nøjere at definere deres virkefelt. Endvidere kan der som »relevante sektorer« vælges nogle nye virkefelter.

([10]) På området for beskyttelse og udvikling af personer opregner loven: familien og dermed forbundne værdier; unges opvækst og uddannelse; opdragelse, undervisning og uddannelse, herunder køb af undervisningsmateriale til skolen; velgørenhedsarbejde; religion og åndelig udvikling; bistand til ældre; borgerlige rettigheder. Området social sikring omfatter: forebyggelse af kriminalitet samt offentlig sikkerhed; levnedsmiddelsikkerhed og kvalitetslandbrug; lokaludvikling og lokalt almennyttigt byggeri; forbrugerbeskyttelse; civilbeskyttelse; folkesundhed, lægelig forebyggelse og revalidering; idrætsudøvelse; forebyggelse af stofmisbrug og afvænning af stofmisbrugere; psykiske og mentale sygdomme og forstyrrelser.

(37) For så vidt angår navnlig kapitalandele i banker, har bankfonde bemyndigelse til at bevare dem i et tidsrum af fire år at regne fra ikrafttrædelsen af dekret 153/99. I lov 448/01 er det nu fastsat, at bankfonde kan bevare deres kontrollerende kapitalandele i yderligere tre år, på betingelse af at kapitalandele i de modtagende bankselskaber overgives til et uafhængigt selskab for formueforvaltning (società di gestione del risparmio (SGR)). Dette vil i eget navn udøve alle de rettigheder, der tilkommer aktionærerne, undtagen dem, der vedrører afstemninger på ekstraordinære generalforsamlinger (dvs. dem, der indkaldes med henblik på godkendelse af strukturelle ændringer). Tilsynsmyndigheden skal udstede bestemmelser med henblik på at sikre, at valget af SGR sker på gennemsigtige og rimelige vilkår, og at interessekonflikter undgås.

(38) For så vidt angår de øvrige ikke-tilladte kontrolgivende kapitalandele, skal disse afgives inden udløbet af den af tilsynsmyndigheden fastsatte frist og under ingen omstændigheder senere end fire år efter ikrafttrædelsen af dekret 153/99. Overholder fondene ikke ovennævnte frister, sørger tilsynsmyndigheden direkte for afgivelse af de kontrolgivende kapitalandele, eventuelt gennem en dertil udnævnt administrator.

(39) Medlemmerne af bankfondenes vedtægtsfæstede organer og ledere skal opfylde alle krav om hæderlighed og fagkundskab. Disse krav fastsættes af tilsynsmyndigheden og skal forstås som krav om erfaring i og etisk egnethed til at udøve ledelse, forvaltning og kontrol i en institution, der arbejder uden gevinst for øje. Bankfondene kan ikke udlodde dele af overskuddet til medlemmer af de vedtægtsfæstede organer, til ledere og til ansatte. I lov 448/01 står der, at medlemmerne af de vedtægtsfæstede organer og lederne ikke kan udøve forvaltning, ledelse eller kontrol i det modtagende bankselskab eller i andre selskaber, der arbejder i bank-, finans- eller forsikringssektoren. Ifølge dekret 153/99 var det oprindelig simpelt hen forbudt medlemmerne af bestyrelsen at udøve hverv som medlem af bestyrelsen i det modtagende bankselskab.

(40) Fondenes formue er fuldstændig bundet til forfølgelse af de vedtægtsfæstede formål, og den forvaltes i overensstemmelse med fondenes art som institutioner, der arbejder uden gevinst for øje, men efter principper om gennemsigtighed og moralsk uangribelighed. Ved forvaltningen af formuen skal fondene iagttage forsigtighedskriterier, således at værdien bevares, og der opnås en passende lønsomhed. Desuden skal bankfondene differentiere deres investeringer for at undgå risici forbundet med koncentration af investeringerne og investere deres formue i overensstemmelse med deres institutionelle formål, særlig udviklingen af det område, hvor de arbejder.

(41) I artikel 4, første afsnit, litra c), i dekret 153/99, ændret ved lov 448/01, står der, at de lokale myndigheder skal udpege halvdelen af medlemmerne af fondenes ledelsesorgan.

Økonomisk virksomhed

(42) Fondenes bankvirksomhed består i korthed i at anvende indtægterne fra deres formue til fremme af sociale formål. Dette virke har fire hovedaspekter: i) forvaltning og investering af formuen, ii) udbetaling af bidrag til institutioner, der arbejder uden gevinst for øje inden for det sociale område, iii) udvikling af sociale aktiviteter og iv) kontrol af »betjenende virksomheder«.

Forvaltning og investering af formuen

(43) For så vidt angår den første aktivitet, står der i dekret 153/99, at fondenes formue helt og fuldt er bundet til forfølgelse af de vedtægtsfæstede formål. Fondene skal investere deres formue med henblik på at opnå en passende lønsomhed, samtidig med at de skal iagttage forsigtighedskriterier, således at formuens værdi bevares ([11]). De kan ikke anvende deres formue til at opnå kontrol over forretningsmæssige virksomheder; dekret 153/99 har indført særlige sikkerhedsforanstaltninger desangående (jf. betragtning 36 og 39). Lov 448/01 forstærkede yderligere disse sikkerhedsforanstaltninger med hensyn til bankerne, idet den udtrykkeligt udelukkede muligheden af en fælles kontrol og udvidede forbuddet mod dobbelthverv. Lov 448/01 har altså forstærket adskillelsen mellem fonde og finansielle institutter. Herved har den medvirket til at fjerne tvivlen desangående i beslutningen om iværksættelse af proceduren.

([11]) I lov nr. 448 af 28. december 2001 tilføjes det, at formuen skal forvaltes i overensstemmelse med fondenes art som institutioner, der arbejder uden gevinst for øje og ifølge principper om gennemsigtighed og hæderlighed.

(44) Forvaltningen af fondenes formue — hvis da fonden selv tager sig heraf ([12]) — giver ikke anledning til udførelse af en tjenesteydelse på markedet. Ifølge Domstolens faste retspraksis på momsområdet udøver et holdingselskab, hvis eneste formål er erhvervelse af kapitalandele i andre virksomheder uden direkte eller indirekte at blande sig i forvaltningen af disse, bortset fra udøvelse af de rettigheder, holdingselskabet besidder i sin egenskab af aktionær, ikke en økonomisk aktivitet. Sagerne forholder sig anderledes, hvis deltagelsen ledsages af en direkte eller indirekte indgriben i forvaltningen af de virksomheder, i hvilke der er erhvervet en kapitalandel, ud over udøvelse af de rettigheder, holdingselskabet besidder i sin egenskab af aktionær. En indgriben af denne art i forvaltningen af de kontrollerede virksomheder må betragtes som en økonomisk aktivitet, for så vidt som den indebærer deltagelse i en aktivitet vedrørende afståelse af goder eller udførelse af tjenesteydelser ([13]). Kommissionen finder, at disse principper kan anvendes til at fastslå, om fondene udøver en økonomisk virksomhed og derved kan betragtes som virksomheder som omhandlet i artikel 87, stk. 1.

(45) Endvidere kan forvaltning af formuen ikke betragtes som en selvstændig aktivitet, der adskiller sig fra den aktivitet, der går ud på at anvende fondens indtægter til fremme af sociale foranstaltninger. Afkastet af forvaltningen af formuen kan ikke udloddes til fondens medlemmer eller indskydere, og det kan kun anvendes til udbetaling af bidrag. Den interne forvaltning af formuen kan derfor ikke betegnes som en »økonomisk aktivitet« i sig selv, men skal ses på baggrund af fondenes samlede virke.

Udbetaling af bidrag til institutioner, der arbejder uden gevinst for øje og forfølger sociale formål

(46) Afkastet af fondenes formue anvendes til at udbetale bidrag til institutioner, der uden gevinst for øje arbejder i de i loven anførte sektorer (jf. betragtning 34). Dekret 153/99 forbyder udtrykkeligt udøvelse af bankvirksomhed, og fondene kan ikke modtage nogen form for modydelse for deres bidrag. Ud fra nogle af de udtryk, Domstolen anvender i føromtalte dom i Poucet og Pistre-sagen (jf. befragtning 19), kan det hævdes, at den slags aktiviteter »har en rent social funktion«, »bygger på princippet om solidaritet« og »ikke drives med vinding for øje«. Desuden kan det anføres, at fondenes uddeling af tilskud ikke har nogen forbindelse med det eventuelle udbytte, fondene kan opnå: Fondene arbejder ikke på sædvanlige markedsvilkår, og der findes ikke noget marked for denne særlige aktivitet.

(47) Kommissionen finder derfor, at virksomhed, der består i forvaltning af egen formue og anvendelse af afkastet til udbetaling af bidrag til institutioner, der arbejder uden gevinst for øje og forfølger sociale formål, ikke er en økonomisk aktivitet og således ikke medfører, at fondene må betegnes som virksomheder som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

Udøvelse af aktivitet på det sociale område samt kontrol med »betjenende virksomheder«

(48) Bankfonde har ikke tilladelse til at besidde kontrolgivende kapitalandele i virksomheder, og de kan ikke på nogen måde finansiere forretningsmæssige aktiviteter, bortset fra de i loven fastsatte tilfælde. Det drejer sig om de tilfælde, hvor fondene direkte udøver en aktivitet i de »relevante sektorer« eller kontrollerer institutioner, der arbejder i disse sektorer (de såkaldte »betjenende virksomheder«). Under alle omstændigheder kan hverken fondene eller de betjenende virksomheder arbejde med gevinst for øje.

(49) Ved vurderingen af, om aktiviteterne i de i loven anførte sektorer skal betragtes som »økonomiske aktiviteter«, følger det af fast retspraksis, at »begrebet virksomhed omfatter enhver enhed, som udøver økonomisk virksomhed, uanset denne enheds retlige status og dens finansieringsmåde … og at enhver virksomhed, der består i at udbyde varer og tjenesteydelser på markedet, er erhvervsmæssig virksomhed« ([14]). Endvidere har Domstolen i sagen om en erhvervspensionsfond erklæret, at det forhold, at den ikke handler med gevinst for øje, og at der forfølges et socialt formål, samt elementerne af solidaritet, begrænsningerne og kontrollen med hensyn til investeringerne ikke er til hinder for at anse fondens virksomhed for en økonomisk virksomhed ([15]). For at en aktivitet, der består i at udbyde goder eller tjenester, kan betragtes som værende ikke erhvervsmæssig, må det nemlig kunne udelukkes, at der findes et marked for lignende goder eller tjenester. I de fleste af de i loven omhandlede sektorer — undervisning, kultur, sundhed, bevaring, videnskabelig forskning og bistand til svage socialgrupper — kan der findes erhvervsdrivende, som med gevinst for øje udøver en

([12]) Ifølge lov nr. 448 af 28. december 2001 har fondene mulighed for at betro kapitalandelene i det modtagende bankselskab til et fremmed selskab, der er specialiseret i formueforvaltning (società di gestione del risparmio — SGR). Herved kan fondene i tre år udskyde afståelsen af kontrolgivende kapitalandele i banker. Fonden kan ikke blande sig i forvaltningen af formuen; for så vidt angår udøvelsen af dens rettigheder som aktionær, kan fonden kun give anvisninger for beslutningerne på den ekstraordinære generalforsamling i de i den borgerlige lovbogs artikel 2365 omhandlede tilfælde.

([13]) Jf. sag C-60/90, Polysar Investments Netherlands mod Inspecteur der Invoerrechten, Sml. 1991 I, s. 3111; C-333/91, Sofitam, Sml. 1993 I, s. 3513; C-142/99, Floridienne e Berginvest, Sml. 2000 I, s. 9567.

([14]) Domstolens dom af 18. juni 1998 i sag C-35/96, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, Sml. 1998 I, s. 3851, præmis 36.

([15]) Domstolens dom af 21. september 1999 i de forenede sager fra C-115/97 til C-117/97, Brentjens' Handelsonderneming BV mod Stichting Bedrijfspensioenfonds voor de Handel in Bouwmaterialen, Sml. 1999 I, s. 6025, præmis 85 og 86.

lignende virksomhed. I modsætning til den aktivitet, der består i at udbetale tilskud, og for hvilken der ikke findes noget »marked«, indebærer den aktivitet, der består i udførelse af sygehusydelser eller drift af et kunstgalleri eller et socialkontor, økonomiske transaktioner. På disse markeder er der mulighed for, at fondenes direkte tilstedeværelse eller deres mulighed for at kontrollere virksomheder kan forvride konkurrencen, og deres virksomhed kan ikke helt unddrages kontrol af, om den overholder konkurrencereglerne.

(50) Det betyder ikke, at alle aktiviteter, der udøves i de »relevante sektorer« er af »økonomisk art«. På lignende måde vil nogle af aktiviteterne — selv om de er »økonomiske« — ikke kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstater. Det må i hvert enkelt tilfælde fastslås, hvilke aktiviteter der skal kontrolleres med hensyn til statsstøtte.

(51) Det skal anføres, at de italienske myndigheder har erklæret, at ingen af fondene hidtil har udnyttet den i loven omhandlede mulighed for direkte at udøve virksomhed i de »relevante sektorer« ([16]). Heraf følger angiveligt, at ingen af fondene kan betegnes som »virksomhed« som omhandlet i artikel 87, stk. 1, i medfør af aktiviteter, der udøves direkte i de »relevante sektorer«. Skulle fondene udøve en sådan virksomhed, skal de ifølge artikel 9, tredje afsnit, i dekret 153/99 føre særskilte regnskaber.

(52) Med hensyn til muligheden for at opnå kontrol med de betjenende virksomheder skal det anføres, at denne mulighed ikke vil bevirke, at fondene kan betegnes som virksomheder, for så vidt som den ikke indebærer, at fondene har direkte kapitalandele i den kontrollerede virksomheds aktivitet. Mellem fondene og de »betjenende virksomheder«, som fondene har tilladelse til at kontrollere, er der ud over særskilte regnskaber foreskrevet retlig adskillelse.

(53) Kommissionen finder derfor, at bankfonde, der ikke medvirker direkte i aktiviteter i de »relevante sektorer«, ikke er virksomheder som omhandlet i artikel 87, stk. 1. Fonde skal til gengæld betragtes som virksomheder, når de medvirker direkte i aktiviteter, der er af økonomisk art, uanset om det sker i de »relevante sektorer« eller ej.

(54) De italienske myndigheders oplysninger om, at fondene ikke udøver direkte aktiviteter i de »relevante sektorer«, har derfor bevirket, at Kommissionen har ændret sin oprindelige holdning som udtrykt i beslutningen om iværksættelse af proceduren, for så vidt angår fondenes betegnelse om virksomheder.

Eventuel tilstedeværelse af støtteelementer

(55) Medvirker fondene direkte i en økonomisk aktivitet — uanset om det sker i de »relevante sektorer« eller ej — hvor der foregår samhandel mellem medlemsstater, kan en hvilken som helst skattelettelse, der kan give sådanne aktiviteter fordele, udgøre statsstøtte, og den skal derfor i henhold til artikel 88, stk. 3, anmeldes.

(56) På lignende måde skal fonde betragtes som institutioner, der er underkastet offentlig kontrol, eftersom de fleste af medlemmerne af fondenes ledende organ udpeges af de lokale myndigheder (jf. betragtning 41). De offentlige myndigheder kontrollerer fondenes midler og disses anvendelse. Hver gang fondene yder midler eller andre former for støtte til virksomheder — uanset om det sker i de »relevante sektorer« eller ej — kan ydelsen derfor udgøre statsstøtte, for så vidt som den forvrider eller truer med at forvride konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstater. Nævnte støtte skal i henhold til artikel 88, stk. 3, anmeldes.

Andre modtagende selskaber, der er oprettet i henhold til lov nr. 218 af 30. juli 1990

(57) Ifølge dekret 153/99 kan de i betragtning 5, nr. 2 og 3, omhandlede skattelettelser indrømmes andre modtagende selskaber — der er oprettet i henhold til lov nr. 218 af 30. juli 1990 — og hvortil fondene har overført deres kapitalandele i bankselskaber. Når sådanne selskaber udøver bankvirksomhed, udelukkes de fra anvendelsesområdet for nærværende beslutning og skal betragtes som selskaber, hvortil Kommissionens beslutning af 11. december 2001 i sag C 54/A/2000/EF er rettet. Artikel 16, sjette afsnit, i dekret 153/99 omhandler dog udtrykkeligt det tilfælde, hvor modtagende selskaber ikke udøver bankvirksomhed og helt og fuldt ejes af fonde. For så vidt som disse selskaber nøjes med at forvalte fondenes finansielle midler, ikke tilbyder tredjemand nogen tjenester og helt og fuldt ud ejes af fonde, vil de i betragtning 5, nr. 2 og 3, omhandlede skattelettelser i sidste ende være til fordel for fondene. Er de fonde, som ejer de pågældende modtagende selskaber, ikke virksomheder som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1, kan det derfor hævdes, at de i betragtning 5, nr. 2 og 3, omhandlede foranstaltninger ikke giver nogen virksomhed en fordel.

(58) Kommissionen finder derfor, at de skattelettelser, der i henhold til artikel 13 og 16 i dekret 153/99 indrømmes de modtagende selskaber, som ikke udøver bankvirksomhed og helt og fuldt ejes af fonde, ikke udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1.

VI. KONKLUSIONER

(59) Kommissionen finder, at virksomhed, der består i forvaltning af egenformue og anvendelse af afkastet heraf til udbetaling af bidrag til institutioner, der arbejder uden gevinst for øje og forfølger sociale formål, ikke er en økonomisk virksomhed og derfor ikke bevirker, at fonde kan betegnes som virksomheder som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

([16]) Brev af 16. januar 2001 som svar på Kommissionens brev af 25. oktober 2000, hvori den italienske regering blev underrettet om Kommissionens beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2.

(60) De italienske myndigheder har erklæret, at ingen fonde direkte udøver virksomhed af økonomisk art i de sektorer, hvor loven giver dem mulighed herfor.

(61) De i artikel 12, andet afsnit, i artikel 13, i artikel 16, fjerde og femte afsnit, og i artikel 27, andet afsnit, i dekret 153/99 indførte foranstaltninger, der tager sigte på fonde, udgør derfor ikke statsstøtte, idet de ikke tager sigte på virksomheder som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1.

(62) De i artikel 13, i artikel 16, sjette afsnit, og i artikel 17 i dekret 153/99 indførte foranstaltninger, som tager sigte på de modtagende selskaber, der ikke udøver bankvirksomhed, ikke tilbyder tredjemand nogen tjenester og fuldt ud ejes af fonde, udgør ikke statsstøtte, idet de ikke tager sigte på virksomheder som omhandlet i artikel 87, stk. 1.

(63) Medvirker fondene direkte i en økonomisk aktivitet, hvor der foregår samhandel mellem medlemsstater — uanset om det sker i sektorer, hvor loven giver dem mulighed herfor — kan en hvilken som helst skattelettelse, der kan give sådanne aktiviteter fordele, udgøre statsstøtte, og den skal derfor i henhold til artikel 88, stk. 3, anmeldes. På lignende måde skal fonde betragtes som institutioner, der er underkastet offentlig kontrol, eftersom de fleste af medlemmerne af fondenes ledende organ udpeges af de lokale myndigheder. De offentlige myndigheder kontrollerer fondenes midler og disses anvendelse. En hvilken som helst ydelse fra fondene af midler eller andre former for støtte til virksomheder kan derfor udgøre statsstøtte, for så vidt som den forvrider eller truer med at forvride konkurrencen og påvirker samhandelen mellem medlemsstater. Sådan støtte skal i henhold til artikel 88, stk. 3, anmeldes. Tilbyder endelig de modtagende selskaber tredjemand tjenester, kan en hvilken som helst skattelettelse, som de måtte nyde godt af, udgøre statsstøtte, og den skal derfor i henhold til artikel 88, stk. 3, anmeldes —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den foranstaltning, Italien ved artikel 12, andet afsnit, artikel 13, artikel 16, fjerde og femte afsnit, og artikel 27, andet afsnit, i lovdekret nr. 153 af 17. maj 1999, har iværksat til fordel for fonde, der ikke direkte udøver virksomhed i de i artikel 1, første afsnit, litra c-a), i nævnte dekret, ændret ved lov nr. 448 af 28. december 2001, omhandlede sektorer, udgør ikke statsstøtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 2

Den foranstaltning, Italien ved artikel 13, artikel 16, sjette afsnit, og artikel 17 i lovdekret nr. 153 af 17. maj 1999, har iværksat til fordel for de modtagende selskaber, der ikke udøver bankvirksomhed, ikke tilbyder tredjemand nogen tjenester og fuldt ud ejes af de i nærværende beslutnings artikel 1 omhandlede fonde, udgør ikke støtte som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

Artikel 3

Medvirker fondene direkte i en økonomisk aktivitet, hvor der foregår samhandel mellem medlemsstater — uanset om det sker i sektorer, hvor loven giver dem mulighed herfor — kan en hvilken som helst skattelettelse, der kan give sådanne aktiviteter fordele, udgøre statsstøtte, og den skal derfor i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, anmeldes. Udpeges de fleste af medlemmerne af fondenes ledende organ af de lokale myndigheder, kan ydelse fra fondene af midler eller andre former for støtte til virksomheder udgøre statsstøtte, og den skal derfor i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, anmeldes. Tilbyder de modtagende selskaber tredjemand tjenester, kan en hvilken som helst skattelettelse, som de måtte nyde godt af, udgøre statsstøtte, og den skal derfor i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, anmeldes.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. august 2002.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 16. oktober 2002

om en statsstøtteforanstaltning iværksat af Portugal til fordel for Opel Portugal Comércio e Indústria de Veículos

(meddelt under nummer K(2002) 3742)

(Kun den portugisiske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2003/147/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med disse artikler [1], og under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Ved breve af henholdsvis 2. marts, 10. april og 31. maj 2001 anmeldte de portugisiske myndigheder deres planer om at tildele regionalstøtte til Opel Portugal Comércio e Indústria de Veículos, SA (i det følgende benævnt »Opel Portugal«). Kommissionen anmodede den 19. juli 2001 om yderligere oplysninger, som de portugisiske myndigheder frembragte den 3. oktober. Kommissionen aflagde den 26. november 2001 et besøg på fabrikken i Azambuja og fremsendte derefter på ny en anmodning om yderligere oplysninger den 30. november, som de portugisiske myndigheder svarede på den 28. januar 2002.

(2) Kommissionen besluttede den 27. marts 2002 at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, (beslutning om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure), idet den nærede tvivl om støttens forenelighed med fællesmarkedet. Portugal fremsatte bemærkninger til procedureindledningen den 24. maj 2002.

(3) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [2], og Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede støtte. Kommissionen har modtaget bemærkninger fra interesserede parter. Disse bemærkninger er videresendt til Portugal med anmodning om eventuelle kommentarer, og de portugisiske kommentarer blev modtaget i brev af 30. maj 2002.

II. DETALJERET BESKRIVELSE AF STØTTEN

(4) Opel Portugal er et datterselskab under den amerikanske koncern, General Motors (i det følgende benævnt »GM«) og producerer motorkøretøjer på fabrikken i Azambuja i Lissabon-regionen. Anmeldelsen vedrører produktion af et nyt, mindre, kombineret passager- og erhvervskøretøj, Corsa Combo, baseret på Opel Corsa-modellen. Køretøjet fremstilles siden 2001 og erstatter de tidligere modeller baseret på den gamle Opel Corsa-model.

(5) Der er planlagt to forskellige foranstaltninger for Opel Portugal, en for uddannelsesstøtte og en anden for regionalstøtte.

a) Uddannelsesstøtte

Projektet

(6) Det omhandlede uddannelsesprojekt er Opel Portugals program (i det følgende benævnt »programmet«) for erhvervsuddannelse for firmaets medarbejdere fra 2000 til 2003. De portugisiske myndigheder har fremsendt detaljerede oplysninger til Kommissionen om uddannelsen og omkostningerne i forbindelse hermed.

(7) I henhold til de oplysninger, som de portugisiske myndigheder har tilvejebragt, omfatter programmet 327 365 timers undervisning, heraf 253 099 timer til generel uddannelse og 74 266 timer til særlig uddannelse. Opel Portugal forestår selv undervisningen, dog bistået af uddannelsesinstitutioner, der er godkendt af Inofor (Instituto para a Inovação na Formação).

[1] EFT C 151 af 25.6.2002, s. 2.
[2] Se fodnote 1.

(8) De støtteberettigede uddannelsesudgifter som anmeldt til Kommissionen er følgende:

(EUR)

Udgiftstype	Generel uddannelse	Særlig uddannelse	Omkostninger i alt
Deltageromkostninger (herunder rejseudgifter)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Udgifter til undervisere	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Teknisk og administrativt personale	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Forberedende arbejde	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Driftsomkostninger	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Leje og afskrivning af udstyr	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Opfølgning og evaluering	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Ekstern undervisning	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
I alt	5 506 584	1 284 628	6 791 212

(*) Forretningshemmelighed.

(9) Det oplyses fra portugisisk side, at der er tale om to typer uddannelser: kurser for generel uddannelse og kurser, hvis indhold er en blanding af generel og særlig uddannelse. De generelle kurser skal give deltagerne generelle kvalifikationer, som kan benyttes i forskellige erhverv, hvorfor denne del kan overføres til andre virksomheder. Som eksempel kan nævnes overvågning af produktionsudstyr, kvalitets- og proceskvalifikationer, grundkundskaber til produktionsprocesser, IT-undervisning, ledelse, sundhed og sikkerhed, sprog og praktik.

(10) De blandede generelle og særlige kurser fokuserer på færdigheder, der mere direkte er knyttet til de specifikke opgaver, som arbejdstagerne udfører i deres nuværende job: f.eks. uddannelse i samleoperationer, specifikke maskinoperationer, lakeringsprocessen. Ifølge de portugisiske myndigheder omfatter disse kurser også et generelt aspekt, fordi der udvikles »færdigheder på det tekniske og sociale område«, som kan overføres. Som eksempel på udvikling af generelle færdigheder under disse kurser nævner de portugisiske myndigheder bl.a. evnen til at forstå instrukser, evnen til at følge en bestemt opgavesekvens, udvikling af bevidstheden omkring sikkerheds-, kvalitets- og problemløsningsspørgsmål.

Retsgrundlag og støttebeløb

(11) Retsgrundlaget for den påtænkte støtte er Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 ([3]) og følgende portugisiske forskrifter: ministeriel bekendtgørelse (Portaria) 229/2001 af 19. marts, anordning (Decreto Regulamentar) 12-A/2000 af 15. september og forskriftsstandard (Despacho Normativo) nr. 42-B/2000 af 20. september.

([3]) EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20.

(12) De portugisiske myndigheder har planer om at yde uddannelsesstøtte på 3 414 010 EUR til Opel Portugal, heraf betragtes 3 028 621 EUR (eller 55 % af de støtteberettigede omkostninger) som støtte til generelle uddannelsesforanstaltninger og 385 389 EUR (eller 30 % af de støtteberettigede omkostninger) som støtte til særlige uddannelsesforanstaltninger.

Begrundelse for indledning af proceduren

(13) I sin beslutning af 19. december 2001 om at indlede proceduren ([4]) udtrykte Kommissionen tvivl med hensyn til, hvorvidt de kurser, der ifølge de portugisiske myndigheder omfatter både generel og særlig uddannelse, kan betragtes som generelle uddannelsesforanstaltninger. Kommissionen anmodede om yderligere oplysninger om kurserne samt om en mere detaljeret opgørelse af de støtteberettigede omkostninger for de anmeldte kurser for såvel generel som særlig uddannelse.

b) **Regional investeringsstøtte**

Projektet

(14) Investeringsprojektet gennemføres på fabrikken i Azambuja i Lissabon-regionen. Azambuja er et område, der falder ind under artikel 87, stk. 3, litra c), der i 2000 havde et regionalt støtteloft på 47,68 % nettosubventionsækvivalent (NSÆ) (ca. 65,80 % bruttosubventionsækvivalent (BSÆ)). I 2001 var regionalloftet på 40,76 % NSÆ (ca. 56,25 % BSÆ) og i 2002 33,84 % NSÆ (ca. 46,70 % BSÆ).

([4]) Se fodnote 1.

(15) Projektet er inddelt i to faser. I første fase (fra august 1998 til udgangen af 1999) blev der installeret en ny vandbaseret lakeringsafdeling i stedet for den gamle, som ikke længere opfyldte de gældende kvalitets- og miljøstandarder. I anden fase (fra 2000 til december 2003) installeres anlægget til produktion af den nye model Opel Combo. Kapaciteten på fabrikken i Azambuja vil stige fra ca. 60 000 til ca. 70 000 enheder årligt. Dog falder den samlede kapacitet for GM-koncernen på europæisk plan i den tilsvarende periode, hvilket er i overensstemmelse med den igangværende omstruktureringsplan »Olympia«.

(16) De portugisiske myndigheder bekræfter, at projektet er mobilt, og at GM-koncernen har overvejet en alternativ placering i Gliwice, Polen, som en rentabel mulighed.

(17) Opel agter at investere et nominelt beløb på 124 299 613 EUR (sammenholdt med 108 701 829 EUR med basisår 1998, rentesats 6,42 %). Den samlede investering blev af de portugisiske myndigheder anset for støtteberettiget.

(18) De portugisiske myndigheder har fremlagt en sammenligning af omkostninger og fordele ved placeringen i Azambuja i forhold til den alternative placering i Gliwice. Cost-benefit-analysen viser et nettoomkostningshandicap på 40 449 401 EUR for placeringen i Azambuja sammenlignet med placeringen i Gliwice, hvilket resulterer i en »handicapintensitet« på 37,21 %.

Retsgrundlag og støttebeløb

(19) Den anmeldte støtte tildeles under de godkendte ordninger i følgende lovgivning: PEDIP II (lovdekret 177/94) ([5]), PEDIP-TRANSIÇÃO (lovdekret 348-A/99) og Ordningen for skattelempelser (lovdekret 409/99) ([6]).

(20) Der planlægges et samlet støttebeløb på 38 333 000 EUR BSÆ. Støtten omfatter: i) et lån på 18 471 000 EUR, der skal tilbagebetales. De portugisiske myndigheder anmeldte lånet som et direkte tilskud, da de forbeholder sig mulighed for i fremtiden at omlægge lånet til et tilskud, ii) en delvis rentegodtgørelse for et lån på indtil 2 460 000 EUR, og iii) skattelempelser i form af en nedsættelse af indtægtsskatten på indtil 17 402 000 EUR. Regionalstøttens realværdi beløber sig til 35 297 017 EUR. Det resulterer i en regional støtteintensitet på 32,5 % i BSÆ.

([5]) Godkendt af Kommissionen den 29.3.1999 under sag N 1/94.
([6]) Godkendt af Kommissionen den 8.9.1999 under sag N 97/99.

Begrundelse for indledning af proceduren

(21) I sin beslutning af 19. december 2001 om procedurens indledning ([7]) udtrykte Kommissionen tvivl om projektets mobilitet. For at fjerne denne tvivl anmodede Kommissionen om yderligere oplysninger og dokumentation om tidsplanen for Azambuja-projektets vedtagelse.

(22) Endvidere udtrykte Kommissionen tvivl om den forelagte cost-benefit-analyse for så vidt angår følgende punkter:

— vedrørende den alternative mulighed for gennemførelse af projektet i Gliwice, det yderligere investeringsbehov i forbindelse med den tidligere lakeringsafdeling i Azambuja […] *. Disse ekstrainvesteringer bør medregnes i cost-benefit-analysen som ekstraomkostninger i den alternative mulighed for gennemførelse af projektet i Gliwice

— den anslåede indtjening ved salget af jorden i forbindelse med Azambuja-anlægget. Kommissionen betvivler, at Opel Portugal ved salg i 2002 ville kunne have opnået en kontant indtjening på 8 083 469 EUR.

III. BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER

(23) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra virksomheden Duarte & Marques Lda i brev af 19. april 2002. Det hævdes, at Opel Portugal til industrielle formål (et køretøjsanlæg) har brugt et område på ca. 12 ha, der ellers var udlagt til landbrug og miljøformål. Ifølge Duarte & Marques Lda er dette forhold alene grund nok til at anfægte legitimiteten af statsstøtten til Opel Portugal. Kommissionen videresendte bemærkningerne til Portugal i brev af 23. april 2002.

IV. KOMMENTARER FRA PORTUGAL

(24) De portugisiske myndigheder fremsendte i brev af 24. maj 2002 sine kommentarer til procedurens indledning og i brev af 30. maj 2002 kommentarer til ovennævnte bemærkninger fra interesserede parter. Kommissionen har taget disse kommentarer og bemærkninger i betragtning.

a) Uddannelsesstøtte

(25) For så vidt angår uddannelsesstøtten har de portugisiske myndigheder fremlagt oplysninger om kriterierne for dels særlig uddannelse, dels generel uddannelse. Kriterierne definerer særlig uddannelse efter udelukkelsesmetoden, dvs. at et kursus eller et kursusmodul er særlig uddannelse, hvis det ikke opfylder kriterierne for generel uddannelse.

([7]) Se fodnote 1.

(26) De portugisiske myndigheder har fremlagt en detaljeret liste over de kriterier, der blev anvendt for at identificere de generelle uddannelseselementer i de kurser, der blev anmeldt som såvel generelle som særlige. De opstillede kriterier er følgende: evnen til at forstå arbejdsinstrukser og kommunikere oplysninger/instrukser, evnen til at følge en bestemt opgavesekvens, udvisning af ansvarsbevidsthed i forhold til sikkerhed under arbejdet og for de endelige kunder, efterlevelse af kvalitetsstandarder, forsigtighed i manipuleringen af produkter, evnen til at udføre kontrol af eget arbejde, evnen til at afgrænse problemer og forudse fejl og/eller funktionsforstyrrelser, evnen til at udvise kreativitet ved fremsættelse af forslag til arbejdsforbedringer, evnen til at korrigere fejl i udøvelsen af arbejdet, evnen til at samarbejde med kolleger og om nødvendigt hjælpe disse, evnen til at deltage aktivt i de løbende forbedringer i samarbejde med kollegerne, evnen til hurtig udførelse af opgaverne med den forventede kvalitet, evnen til at forstå standarders betydning for opfyldelse af fastsatte mål, bevidstgørelse om tidsaspektet i arbejdet/arbejdsprocessen.

(27) De portugisiske myndigheder medgiver, at det følger af disse kriterier, at kurserne delvis kan betegnes som generel uddannelse, da de fremmer »teknisk og social knowhow«, som ikke udelukkende er rettet mod arbejdstagerens nuværende stilling i virksomheden, ligesom kriterierne åbner for mulighed for overførsel til andre virksomheder eller erhvervsområder.

(28) Endelig har de portugisiske myndigheder tilvejebragt en fordeling af de støtteberettigede omkostninger med angivelse af dels omkostninger i forbindelse med kurser, der er anmeldt som udelukkende af generel karakter, dels omkostninger i forbindelse med kurser, der er anmeldt som både af generel og særlig karakter.

b) **Regional investeringsstøtte**

(29) For det første bekræftede de portugisiske myndigheder på ny med hensyn til den regionale investeringsstøtte, at projektet er mobilt. Til støtte herfor fremlagde de et dokument, der henviser til det forhold, at beslutningen om at opføre det nye lakeringsanlæg i Azambuja blev truffet af GM-koncernen i oktober 1997.

(30) For det andet fremlagde de portugisiske myndigheder yderligere oplysninger om de investeringer, der er foretaget i tidsrummet 1996-1998 for at forbedre emissionsniveauet for det tidligere lakeringsanlæg. De anfører ligeledes et beløb på 2 882 331,52 EUR som maksimal yderligere investering, så lakeringsanlægget overholder de lovbestemte emissionsgrænser. I henhold til de portugisiske myndigheder kunne regeringen have finansieret 50 % af dette i form af statsstøtte til nødvendige investeringer i forbindelse med miljømål i overensstemmelse med fællesskabsrammebestemmelserne for statsstøtte til miljøbeskyttelse fra 1994 ([8]).

([8]) EFT C 72 af 10.3.1994, s. 3.

(31) For det tredje har de portugisiske myndigheder fremlagt yderligere dokumentation og oplysninger vedrørende vurderingen af den grund, som fabrikken i Azambuja er opført på. Oplysningerne indeholder bl.a. en forklarende note fra den uafhængige konsulent, som foretog en vurdering af grunden for det tidligere Ford Lusitania, en vurdering af grundværdien foretaget i 2002 af en anden uafhængig konsulent samt rapporter fra uafhængige vurderingsvirksomheder vedrørende miljøaspekterne ved Opels anlæg.

c) **Bemærkninger fra interesserede parter**

(32) De portugisiske myndigheder fremsendte i brev af 30. maj sine kommentarer til bemærkningerne fra interesserede parter. De anfører, at det område, som interesserede parter henviser til i bemærkningerne, ikke er det område, hvor det til Kommissionen anmeldte projekt gennemføres. Som bevis har de fremsendt tegninger med angivelse af de relevante områder. Endvidere anfører de portugisiske myndigheder, at spørgsmålet er indbragt for en national domstol, som endnu ikke har truffet afgørelse.

V. **VURDERING AF STØTTEN**

(33) Den foranstaltning til fordel for Opel Portugal, som Portugal har anmeldt, udgør statsstøtte som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 1. Foranstaltningen finansieres nemlig af staten eller ved hjælp af statsmidler. Da støtten endvidere udgør en betydelig andel af projektfinansieringen, vil støtten kunne fordreje konkurrencen inden for Fællesskabet ved at give Opel Portugal en fordel i forhold til konkurrenterne, som ikke modtager støtte. Endelig er der på markedet for motorkøretøjer en omfattende samhandel mellem medlemsstaterne.

(34) EF-traktatens artikel 87, stk. 2, opregner en række støtteformer, som er forenelige med traktaten. I betragtning af støttens karakter og formål samt virksomhedens geografiske beliggenhed finder litra a), b) og c), ikke anvendelse i nærværende sag. Artikel 87, stk. 3, opregner andre former for støtte, som kan betragtes som forenelige med fællesmarkedet. Kommissionen bemærker, at projektet er placeret i Azambuja i Lissabon-distriktet, en region der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra c).

(35) Støtten tildeles Opel Portugal, en virksomhed, der fremstiller og samler motorkøretøjer. Det drejer sig således om en virksomhed i motorkøretøjsindustrien som defineret i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til motorkøretøjsindustrien ([9]) (i det følgende benævnt »rammebestemmelser for støtte til bilindustrien«).

([9]) EFT C 279 af 15.9.1997.

(36) Det er i rammebestemmelserne for støtte til bilindustrien fastlagt, at al støtte, som de offentlige myndigheder planlægger at yde til et individuelt projekt inden for rammerne af godkendte støtteordninger til en virksomhed, der har aktiviteter inden for motorkøretøjsindustrien, i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 3, skal anmeldes, før støtten ydes, hvis en af følgende to tærskler overskrides: i) samlede projektomkostninger er lig med 50 mio. EUR, eller ii) den samlede bruttostatsstøtte og støtte fra fællesskabsinstrumenter til projektet uanset form og formål er lig med 5 mio. EUR.

(37) Såvel de samlede projektomkostninger som støttebeløbet overskrider grænsen for anmeldelse. De portugisiske myndigheder efterkom således ved anmeldelsen af såvel uddannelsesstøtten som regionalstøtten til Opel Portugal bestemmelserne i traktatens artikel 88, stk. 3.

(38) Indledningsvis mener Kommissionen, at det forhold, at Opel Portugal hævdes at anvende et område udlagt til landbrug til industrielle formål, ikke er relevant for vurderingen af nærværende sag. Dette skyldes, at det fremgår af tegningerne over anlæggene, at det område, hvis anvendelse anfægtes, klart adskiller sig fra det område, hvor det undersøgte projekt er beliggende. Kommissionen konkluderer således, at de to foranstaltninger, uddannelsesstøtten og regionalstøtten, bør vurderes i lyset af de respektive regler.

a) **Uddannelsesstøtte**

(39) I henhold til punkt 3.6 i rammebestemmelserne for støtte til bilindustrien skal uddannelsesstøtte til virksomheder i motorkøretøjsindustrien vurderes i lyset af Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte ([10]) (i det følgende benævnt »forordningen«). I henhold til artikel 5 i forordningen finder fritagelsen ikke automatisk anvendelse på uddannelsesstøtte, der opfylder forordningens betingelser, hvis støtten til det enkelte uddannelsesprojekt overstiger 1 mio. EUR. Sådan støtte skal således anmeldes og vurderes efter forordningens bestemmelser. Kommissionen konstaterer, at den foreslåede støtte i nærværende sag beløber sig til 3 414 010 EUR, som tildeles en enkelt virksomhed og vedrører et enkelt uddannelsesprojekt. Kommissionen mener derfor, at anmeldelsespligten finder anvendelse på den påtænkte støtte, og at støtten skal vurderes i forhold til forordningen.

(40) Efter forordningens artikel 3, stk. 1, er støtte, der opfylder alle betingelserne i forordningen, forenelig med fællesmarkedet som omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3.

([10]) EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20.

(41) Kommissionen understreger, at der i forordningens artikel 4 skelnes mellem særlige og generelle uddannelsesforanstaltninger. Som defineret i forordningens artikel 2 forstås der ved særlig uddannelse en direkte specifik erhvervsundervisning til udførelse af arbejdstagerens nuværende eller fremtidige arbejdsopgaver i den støttemodtagende virksomhed, og som giver kvalifikationer, der ikke eller kun i begrænset omfang kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder.

(42) I forordningens artikel 2 defineres generel uddannelse som undervisning, som arbejdstageren ikke kun eller ikke primært kan benytte til udførelse af sine nuværende eller fremtidige arbejdsopgaver i den støttemodtagende virksomhed, men som giver kvalifikationer, der i vid omfang kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder og derved væsentligt forbedrer arbejdstagerens beskæftigelsesmuligheder.

(43) De støtteberettigede omkostninger ved et uddannelsesprojekt er opstillet i forordningens artikel 4, stk. 7. Kommissionen gør opmærksom på, at de portugisiske myndigheder i overensstemmelse med forordningens artikel 4 har fremlagt dokumentation i form af en omkostningsplan, hvilket sætter Kommissionen i stand til at fastlægge de samlede støtteberettigede omkostninger. Kommissionen bemærker, at de samlede støtteberettigede omkostninger i tilknytning til det anmeldte uddannelsesprogram beløber sig til 6 791 212 EUR, hvoraf 3 118 560 EUR udgør de samlede støtteberettigede personaleomkostninger (eksklusive rejseudgifter).

(44) I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2 og 3, er uddannelsesstøtten forenelig med fællesmarkedet for så vidt angår de deri fastlagte støtteintensiteter for de støtteberettigede omkostninger. Ifølge forordningen er den maksimalt tilladte støtteintensitet for det pågældende projekt, som gennemføres af en større virksomhed i en region, der falder ind under traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), 30 % for særlig uddannelse og 55 % for generel uddannelse.

(45) Kommissionen bemærker, at de portugisiske myndigheder skelner mellem to former for kurser, nemlig kurser med generel uddannelse og kurser med såvel en generel og en særlig komponent.

(46) Efter gennemgang af de oplysninger, som de portugisiske myndigheder har fremsendt, finder Kommissionen, at de kurser, som de portugisiske myndigheder har anmeldt som udelukkende generel uddannelse (svarende til 183 040 timers undervisning), bør betragtes som generel uddannelse som defineret i forordningen.

(47) For så vidt angår de kurser, der sideløbende giver såvel generel som særlig uddannelse (svarende til 70 059 timers generel uddannelse og 74 266 timers særlig uddannelse), kan Kommissionen ikke acceptere betegnelsen generel uddannelse som foreslået af de portugisiske myndigheder. De portugisiske myndigheder anfører, at selv om uddannelsens formål var at erhverve kvalifikationer til direkte udførelse af arbejdstagerens nuværende arbejdsopgave i virksomheden, giver disse kurser samtidigt kvalifikationer, der kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder. Dette element er imidlertid ikke tilstrækkeligt til at betegne de pågældende kurser som generel uddannelse.

(48) For det første bemærker Kommissionen, at særlig uddannelse sandt nok kan forbedre arbejdstagernes generelle kvalifikationer. Det er faktisk meget sandsynligt, at undervisning, der involver viden, der direkte kan anvendes i arbejdstagernes nuværende arbejdsopgaver i virksomheden, ligeledes indirekte kan bidrage til at forbedre generelle kundskaber inden for f.eks. produktionsprocesser, bevidsthed om sikkerheds- og kvalitetsspørgsmål samt samarbejdsevne. Disse kvalifikationer er imidlertid accessoriske i forhold til uddannelsens primære indhold, som giver kvalifikationer, der ikke eller kun i begrænset omfang kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder.

(49) For det andet er det i forordningens artikel 4, stk. 5, fastlagt, at i tilfælde, hvor støtteprojektet omfatter både særlige og generelle uddannelseskomponenter, der ikke kan behandles særskilt ved beregningen af støtteintensiteten, og i tilfælde, hvor det ikke kan fastslås, om uddannelsesprojektet er særligt eller generelt, gælder intensiteten for særlig uddannelse.

(50) Kommissionen konstaterer, at i henhold til de fremsendte oplysninger har de portugisiske myndigheder identificeret generelle uddannelseskomponenter i de anmeldte kurser som udgørende såvel generel som særlig uddannelse, hvorefter de fastslår, hvornår et bestemt kursusmodul giver generel uddannelse. Kun hvis der ikke er noget generelt element overhovedet, kategoriseres modulet som særlig uddannelse.

(51) Kommissionen mener, at tilstedeværelsen af generel uddannelse ikke alene udelukker, at et modul hovedsageligt giver uddannelse af særlig karakter. Ved at definere særlig uddannelse ved hjælp af udelukkelsesmetoden betragter de portugisiske myndigheder moduler som generel uddannelse, når de giver kvalifikationer, der kun i begrænset omfang kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder, og som indebærer undervisning, der direkte og hovedsageligt kan benyttes i arbejdstagernes nuværende arbejdsopgaver.

(52) Kommissionen mener således, at de kriterier, som de portugisiske myndigheder foreslår for at skelne mellem generelle og særlige uddannelseskomponenter, ikke gør det muligt at skelne mellem de forskellige uddannelseskomponenter som fastlagt i forordningen. Når først de kurser, som de portugisiske myndigheder har anmeldt som udgørende både generel og særlig uddannelse, indeholder undervisning, der direkte og hovedsageligt kan benyttes i arbejdstagernes nuværende arbejdsopgaver, og giver kvalifikationer, der ikke eller kun i begrænset omfang kan benyttes i andre virksomheder eller på andre arbejdsområder, kan Kommissionen kun konkludere, at sådanne kurser ikke vil kunne modtage uddannelsesstøtte til generel uddannelse.

(53) På grundlag af de oplysninger, som de portugisiske myndigheder har tilvejebragt i brev af 24. maj 2002, har Kommissionen beregnet de støtteberettigede uddannelsesomkostninger som følger:

(EUR)

Udgiftstype	Generel uddannelse	Særlig uddannelse	Omkostninger i alt
Deltageromkostninger (herunder rejseudgifter)	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Udgifter til undervisere	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Teknisk og administrativt personale	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Forberedende arbejde	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Driftsomkostninger	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Leje og afskrivning af udstyr	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Opfølgning og evaluering	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
Ekstern undervisning	[…] (*)	[…] (*)	[…] (*)
I alt	3 760 103,82	3 031 108,19	6 791 212,01

(54) Den tilladte støtteintensitet for generel uddannelse beløber sig til 55 % af de støtteberettigede omkostninger, hvilket fører til et tilladt støttebeløb til generel uddannelse på 2 068 057 EUR. Den tilladte støtteintensitet for særlig uddannelse beløber sig til 30 % af de støtteberettigede omkostninger, hvilket fører til et tilladt støttebeløb til særlig uddannelse på 909 332 EUR.

b) **Regional investeringsstøtte**

(55) I henhold til rammebestemmelserne for støtte til bilindustrien skal Kommissionen sikre sig, at den tildelte støtte er nødvendig for gennemførelsen af projektet og står i et rimeligt forhold til de problemer, den skal bidrage til at løse. Med hensyn til de to kriterier, nødvendighed og forholdsmæssighed, skal det sikres, at det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen godkender statsstøtte inden for bilindustrien.

(56) Ifølge punkt 3.2, litra a), i nævnte rammebestemmelser skal den støttemodtagende virksomhed for at sikre, at en given regionalstøtte er nødvendig, klart bevise, at den har et økonomisk rentabelt alternativ for gennemførelsen af projektet. Hvis den omhandlede investering ikke vil kunne foretages på noget andet nyt eller allerede eksisterende produktionssted inden for koncernen, vil virksomheden skulle gennemføre projektet på det eneste mulige produktionssted, også selv om der ikke ydes støtte. Det følger heraf, at der ikke vil kunne godkendes regionalstøtte til et projekt, der ikke er geografisk mobilt.

(57) Kommissionen har bistået af en ekstern sagkyndig fra bilindustrien vurderet den dokumentation og de oplysninger, som de portugisiske myndigheder har fremsendt med henblik på at afgøre, om det drejer sig om et mobilt projekt.

(58) GM's interne dokumenter viser, at muligheden for at nedlukke fabrikken i Azambuja blev overvejet på direktionsniveau i koncernen i april og maj 1997 (produktionsstop for den tidligere model Combo). Der ville på fabrikken i Gliwice være kapacitet til rådighed for de forventede 55 000 nye Combo-modeller årligt ved hjælp af en tilpasning af de eksisterende installationer (fabrikken i Gliwice blev opført mellem oktober 1996 og august 1998) og indførsel af treholdsskift.

(59) I juni 1997 overvejede GM-koncernen ikke at lukke fabrikken i Azambuja og investere i et ny lakerings- og produktionsanlæg for den nye Combo-model fra og med 2001. Interne GM-dokumenter viser, at statsstøtten blev anset for afgørende for at sikre investeringen i Azambuja. Forhandlingerne om det nye investeringsprojekt med de portugisiske myndigheder blev indledt i sommeren 1997.

(60) GM-koncernen godkendte planen over det nye lakeringsanlæg i Azambuja i oktober 1997. På dette tidspunkt stod det klart, at projektet ville få støtte fra de portugisiske myndigheder. Blandt de dokumenter, som de portugisiske myndigheder har fremsendt, er et brev fra december 1997 fra det portugisiske økonomiministerium til Opel Portugal, hvori den portugisiske regerings interesse for at støtte investeringsprojektet bekræftes.

(61) Investeringen i lakeringsanlægget påbegyndtes i august 1998, hvorimod støtten fra de portugisiske myndigheder blev undertegnet i oktober 1999/februar 2000, og den pågældende kontrakt blev undertegnet i juni 2000.

(62) På grundlag af ovenstående oplysninger konkluderer Kommissionen, at Gliwice rent faktisk blev anset for at være et levedygtigt alternativ til Azambuja for så vidt angår projektet.

(63) Regionalstøtte til moderniserings- og rationaliseringsprojekter, som normalt ikke er mobile, kan ikke godkendes til bilindustrien. Dog kan en udvidelse eller omlægning, der indebærer en radikal ændring af produktionsstrukturerne på det eksisterende produktionssted, være berettiget til regionalstøtte.

(64) Kommissionen besøgte fabrikken i Azambuja den 26. november 2001 ledsaget af en ekstern sagkyndig fra bilindustrien og konstaterede ved den lejlighed, at det pågældende investeringsprojekt indebærer en radikal renovering af den eksisterende fabrik sideløbende med en fuldstændig ny udformning af bilmodellen. Lakeringsanlægget er fuldstændigt nyt, og ændringerne af samle- og karrosserianlæggene overstiger i vidt omfang, hvad der ville være normalt for at tilpasse anlæggene til produktion af en ny model. Til den nye model automatiseres produktionsprocessen f.eks. meget mere, idet antallet af anvendte robotter er firedoblet. Kommissionen mener som følge heraf, at det pågældende projekt udgør en omlægning som omhandlet i rammebestemmelserne for bilindustrien.

(65) Kommissionen konkluderer derfor, at projektet er mobilt og er berettiget til regionalstøtte, når støtten er nødvendig for at trække investeringen til den støttemodtagende region.

(66) For så vidt angår de støtteberettigede omkostninger, bemærker Kommissionen, at de beløber sig til 108 701 829 EUR (i 1998-priser) ved en kalkulationsrente på 6,42 % som meddelt af de portugisiske myndigheder.

(67) I henhold til punkt 3.2, litra c), i rammebestemmelserne for støtte til bilindustrien skal Kommissionen sikre sig, at støtten står i et rimeligt forhold til de regionale problemer, der skal løses. I den henseende anvender Kommissionen en cost-benefit-analyse.

(68) Analysen sammenligner de omkostninger i forbindelse med de mobile aspekter, som investor skal bære for at gennemføre projektet i det pågældende område, med de omkostninger, han vil skulle bære for samme projekt med en alternativ beliggenhed, hvilket gør det muligt at definere de særlige ulemper for det støtteberettigede område. Kommissionen tillader regionalstøtte inden for en grænse, der svarer til de regionale ulemper, der følger med en investering på et alternativt sted.

(69) I overensstemmelse med punkt 3.2, litra c), i rammebestemmelserne for støtte til bilindustrien skal ulemperne ved drift i Azambuja i forhold til Gliwice i forbindelse med cost-benefit-analysen vurderes over et tidsrum på tre år, idet projektet drejer sig om en udvidelse og ikke en nyopførelse på et nyt produktionssted. Cost-benefit-analysen løber fra 2001 til 2003, hvilket svarer til tre år efter produktionsstarten i overensstemmelse med punkt 3.3 i bilag I til rammebestemmelserne for støtte til bilindustrien.

(70) I den cost-benefit-analyse, som de portugisiske myndigheder fremsendte i brev af 28. januar 2002, opnås et nettoomkostningshandicap på 40 449 401 EUR for placeringen i Azambuja i forhold til en placering i Gliwice, hvilket resulterer i en »handicapintensitet« på 37,21 %.

(71) Bistået af en ekstern sagkyndig fra bilindustrien har Kommissionen vurderet den anmeldte cost-benefit-analyse for at efterprøve, hvorvidt den påtænkte regionalstøtte står i rimeligt forhold til de regionale problemer, den skal bidrage til at løse. I henhold til de yderligere oplysninger, som de portugisiske myndigheder har fremsendt i forbindelse med procedurens indledning, blev cost-benefit-analysen ændret for en række elementers vedkommende.

(72) For så vidt angår den yderligere investering, der ville være nødvendig i forbindelse med det tidligere lakeringsanlæg i Azambuja, hvis projektet skulle gennemføres i Gliwice, finder Kommissionen beløbet på 2 882 331,52 EUR acceptabelt […] *.

(73) Kommissionen kan imidlertid ikke acceptere de portugisiske myndigheders påstand om, at kun knap halvdelen af dette beløb skal tages i betragtning i cost-benefit-analysen, da kun 50 % af investeringen skulle være finansieret af statsstøtte. Det er nemlig Kommissionens faste praksis ikke at inkludere eventuelle tilskud i beregningen af regionale ulemper i forbindelse med cost-benefit-analyser. Kommissionen konkluderer derfor, at cost-benefit-analysen skal medtage en yderligere investering på 2 882 331,52 EUR som yderligere omkostninger ved den alternative mulighed (Gliwice).

(74) For så vidt angår den grund, hvor fabrikken i Azambuja er beliggende, har Kommissionen gennemgået de yderligere oplysninger, som de portugisiske myndigheder fremsendte i forbindelse med procedurens indledning. Blandt disse nye oplysninger var en forklarende note fra den konsulent, som foretog en vurdering af grunden ved siden af fabrikken, som formelt tilhørte bilfabrikanten Ford Lusitania. Konsulenten bekræfter, at den anslåede restgrundværdi som anført i undersøgelsen blev beregnet som led i en teoretisk øvelse med henblik på at påvise, at det ikke ville være rentabelt at nedrive den eksisterende bygning og opdele stedet i flere parceller til senere bebyggelse.

(75) Konsulenten bekræfter ligeledes, at den anslåelse, der efter hans mening bedst repræsenterer grundens markedsværdi, er scenario nr. to i undersøgelsen, som omhandler salg af grunden til markedspris til en køber, der ikke har tænkt sig at bruge de eksisterende installationer. I brev af 24. maj 2002 bekræfter de portugisiske myndigheder, at indtægtsestimaterne for grunden var baseret på dette scenario. Af forsigtighedsårsager reducerede de portugisiske myndigheder de til cost-benefit-analysen opgivne kvadratmeterværdier med 30 %.

(76) På grundlag af de nye oplysninger finder Kommissionen den anslåede kontantindtægt på 8 083 469 EUR i 2002 ved salg af fabriksgrunden acceptabel, idet beregningen er foretaget med udgangspunkt i markedskriterier og i overensstemmelse med de nødvendige forsigtighedsprincipper.

(77) Kommissionen kan derimod ikke acceptere den anslåede grundværdi fra september 2001, som var opgivet i en anden undersøgelse fra 18. april 2002. Opel Portugal rådede ikke over samtlige resultater fra denne undersøgelse, da virksomheden traf beslutningen om at placere projektet i Azambuja. Kommissionen skal i sin vurdering så vidt muligt tage hensyn til samtlige de relevante oplysninger, som var tilgængelige for Opel Portugal på tidspunktet for beslutningen om placeringen. Efterfølgende begivenheder, som førte til ændringer i grundprisen, er imidlertid ikke relevante for vurderingen af nærværende sag.

(78) For så vidt angår mulige miljøskaders virkninger for grundværdien, bekræfter de portugisiske myndigheder, at det ikke vil være nødvendigt at foretage en rensning af grunden i salgsøjemed. Fabrikken er udstyret med moderne systemer til miljøbeskyttelse af grundarealet, herunder to spildevandsrensningsanlæg sat i drift i 1993. I den uafhængige rapport fra december 2001 som de portugisiske myndigheder har fremlagt, nævnes det, at forureningsniveauet for det areal, der tidligere blev brugt til deponering af affald, ligger meget under »Dutch standards«. I lyset heraf konkluderer Kommissionen, at omkostninger til grundrensning i tilfælde af salg ikke er relevante.

(79) Analyseændringerne medfører andre cost-benefit-tal end de oprindeligt anmeldte. Den ændrede cost-benefit-analyse angiver for Azambuja et netto-omkostningshandicap på 37 567 069 EUR (i 1998-priser) (i forhold til

det oprindeligt anmeldte beløb på 40 449 401 EUR). Handicaptallet for projektet bliver således 34,56 % (i forhold til det oprindeligt anmeldte på 37,21 %).

(80) Sluttelig har Kommissionen analyseret spørgsmålet om regulering (»top-up«), der består i en regulering af støtteintensiteten for at øge incitamentet for investor til at investere i den pågældende region. Den fremlagte dokumentation viser, at GM-Europe's kapacitet vil falde i tidsrummet 1998-2003. GM-Europe er under omstrukturering (Olympia-planen), hvilket indebærer en kapacitetsnedsættelse på europæisk plan. Cost-benefit-analysens handicaptal bør således øges med to procentpoint (ubetydelig konkurrencemæssig virkning for et investeringsprojekt i en region, der er omfattet af artikel 87, stk. 3, litra c)), hvorved det endelige handicaptal bliver 36,56 %.

VI. **KONKLUSION**

(81) Kommissionen finder, at uddannelsesstøtten til det undersøgte projekt er forenelig med fællesmarkedet, idet den ikke overstiger 2 977 389 EUR. Heraf svarer 2 068 057 EUR til en støtteintensitet på 55 % af de støtteberettigede omkostninger på 3 760 104 EUR til generel uddannelse og 909 332 EUR svarer til en støtteintensitet på 30 % af de støtteberettigede omkostninger på 3 031 108 EUR til særlig uddannelse.

(82) Kommissionen finder derfor, at den regionalstøtte, som Portugal påtænker at yde Opel Portugal, opfylder de nødvendige kriterier for at kunne anses som forenelig med fællesmarkedet i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra a). Projektets støtteintensitet (32,5 % i BSÆ) er lavere end det handicap, der fremkommer ved cost-benefit-analysen/»top up« (36,56 %), og regionalstøtteloftet.

(83) Al yderligere statsstøtte til det pågældende investeringsprojekt vil være uforenelig med fællesmarkedet —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den af Portugal påtænkte statsstøtte til Opel Portugal Comércio e Indústria de Veículos til projektet vedrørende produktion af passager- og erhvervskøretøjet Corsa Combo, er forenelig med fællesmarkedet efter traktatens artikel 87:

— for så vidt angår uddannelsesstøtte på indtil 2 977 389 EUR. Heraf svarer 2 068 057 EUR til en støtteintensitet på 55 % af de støtteberettigede omkostninger på 3 760 104 EUR til generel uddannelse, og 909 332 EUR svarer til en støtteintensitet på 30 % af de støtteberettigede omkostninger på 3 031 108 EUR til særlig uddannelse

— for så vidt angår regionalstøtte på et beløb af 35 297 017 EUR i bruttosubventionsækvivalent i nutidsværdi på basis af 1998-priser ved en kalkulationsrentesats på 6,42 % (38 333 000 EUR i bruttosubventionsækvivalent nominelt). Dette beløb svarer til en støtteintensitet på 32,5 % for den støtteberettigede investering på 108 701 829 EUR i nutidsværdi (124 299 613 nominelt).

Artikel 2

Al yderligere statsstøtte udover den i artikel 1 nævnte, som Portugal påtænker at yde til Opel Portugal Comércio e Indústria de Veículos til projektet vedrørende produktion af modellen Corsa Combo, vil være uforenelig med fællesmarkedet.

Artikel 3

Portugal meddeler inden to måneder at regne fra tidspunktet for notificeringen af denne beslutning Kommissionen de foranstaltninger, den træffer for at efterkomme beslutningen.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Mario MONTI

Medlem af Kommissionen

AFGØRELSE Nr. 185

af 27. juni 2002

om ændring af afgørelse nr. 153 (blanket E 108) og afgørelse nr. 170 (udarbejdelse af de i artikel 94, stk. 4, og 95, stk. 4, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 omhandlede fortegnelser)

(EØS-relevant tekst)

(2003/148/EF)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSTAGERES SOCIALE SIKRING HAR —

under henvisning til artikel 81, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ([1]), i henhold til hvilken den har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og senere forordninger,

under henvisning til artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 ([2]), i henhold til hvilken den udarbejder de attester, erklæringer, begæringer og øvrige dokumenter, der er nødvendige for anvendelsen af forordningerne,

under henvisning til afgørelse nr. 153 ([3]) om udarbejdelse og tilpasning af de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af forordningerne (E 001, E 103-E 127),

under henvisning til afgørelse nr. 170 ([4]) om udarbejdelse af de i artikel 94, stk. 4, og artikel 95, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 574/72 omhandlede fortegnelser, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er nødvendigt at foretage en tilpasning af disse blanketter for at tage hensyn til ændringer i medlemsstaternes nationale lovgivninger.

(2) Den nuværende udformning af blanket E 108, som er gengivet i afgørelse nr. 153, gør det ikke muligt for institutionen på bopælsstedet at underrette den kompetente institution om bortfald af retten til naturalydelser for både pensionisten og de medlemmer af hans familie, der er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat.

(3) Ændringen af blanket E 108 gør det påkrævet at foretage en række ændringer til afgørelse nr. 170 for at tilpasse den til den nye funktion af blanket E 108.

(4) Når blanket E 121 udstedes af en tysk, fransk, italiensk eller portugisisk institution, er den kun gyldig i et år, såfremt den vedrører anvendelsen af artikel 30 og ikke artikel 29 i forordning (EØF) nr. 574/72 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Den blanket E 108, der er gengivet i afgørelse nr. 153, erstattes af vedlagte blanket.

2. Afgørelse nr. 170 ændres i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse.

3. Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den træder i kraft med virkning fra datoen for dens vedtagelse i Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring.

Carlos GARCÍA DE CORTÁZAR

Formand for den administrative kommission

([1]) EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.
([2]) EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1.
([3]) EFT L 244 af 19.9.1994, s. 22.
([4]) EFT L 275 af 10.10.1998, s. 40.

BILAG

Afgørelse nr. 170 ændres således:

a) Artikel 1, afsnit »I. DEN I ARTIKEL 94, STK. 4, OMHANDLEDE FORTEGNELSE. Arbejdstagerens eller den selvstændige erhvervsdrivendes familiemedlemmer«, ændres således:

i) Stk. 3 affattes således:

»3. Den kompetente institution eller bopælsstedets institution, alt efter omstændighederne, underretter bopælsstedets institution eller den kompetente institution om suspension eller bortfald af retten til naturalydelser ved at sende den to eksemplarer af blanket E 108, hvor afsnit A er udfyldt. Efter at have udfyldt afsnit B tilbagesender den institution, der har modtaget blanketten, det ene eksemplar til den institution, som har udstedt blanketten.«

ii) Under stk. 4 bliver de nuværende litra c) og d) til henholdsvis litra d) og e), og der indsættes et nyt litra c), som affattes således:

»c) den dato for suspension eller bortfald af retten til ydelser, som meddeles den kompetente institution af bopælsstedets institution. Denne dato anføres på blanket E 108 og er den dato, hvor blanket E 109 bortfalder«.

iii) Stk. 5 affattes således:

»5. Bopælsstedets institution holder fortegnelsen ajour på grundlag af egne oplysninger og på grundlag af de af den kompetente institution meddelte oplysninger om erhvervelse af ret til ydelser (blanket E 109) eller om suspension eller bortfald af denne ret til ydelser (blanket E 108) og under hensyntagen til, at de blanketter E 109, der er udstedt af tyske, franske, italienske eller portugisiske institutioner, er gyldige i et år efter deres udstedelse, medmindre andet følger af den blanket, som gør det muligt at ophæve retten til ydelser, når der indtræder forsikringsbegivenheder, som i henhold til disse staters lovgivning medfører suspension eller bortfald af retten til ydelser.«

b) Artikel 1, afsnit »II. DEN I ARTIKEL 95, STK. 4, OMHANDLEDE FORTEGNELSE. Pensionister og/eller deres familiemedlemmer«, ændres således:

i) Stk. 3 affattes således:

»Den kompetente institution eller bopælsstedets institution, alt efter omstændighederne, underretter institutionen på bopælsstedet eller den kompetente institution om, at retten til naturalydelser er stillet i bero eller er bortfaldet, ved at fremsende to eksemplarer af blanket E 108, hvor afsnit A er udfyldt. Efter at have udfyldt blankettens afsnit B tillbagesender den institution, som har modtaget blanketten, det ene eksemplar til den institution, som har udstedt blanketten.

Når blanket E 108 suspenderer eller annullerer blanket E 121, har blanketten samme individuelle karakter som sidstnævnte blanket, og såfremt flere blanketter E 121 vedrørende medlemmerne af en og samme familie suspenderes eller annulleres, skal der udstedes lige så mange blanketter E 108 som blanketter E 121, selv om datoen for suspensionen eller bortfald er den samme, eller de pågældende er tilmeldt en og samme institution på bopælsstedet.«

ii) Under stk. 4 bliver de nuværende litra c) og d) til henholdsvis litra d) og e), og der indsættes et nyt litra c), som affattes således:

»c) den dato for suspensionen eller bortfald af retten til ydelser, som meddeles den kompetente institution af bopælsstedets institution. Denne dato anføres på blanket E 108 og er den dato, hvor blanket E 121 bortfalder.«

iii) Stk. 5 affattes således:

»5. Institutionen på bopælsstedet holder fortegnelsen ajour på grundlag af egne oplysninger eller på grundlag af oplysningerne fra den institution, der udbetaler pensionen eller renten, eller fra den kompetente sygeforsikringsinstitution i den stat, der udbetaler pensionen eller renten, om erhvervelse af ret til ydelser (blanket E 121) eller suspension eller bortfald af denne ret (blanket E 108) og under hensyntagen til, at de blanketter E 121, der udstedes af tyske, franske, italienske eller portugisiske institutioner, og som vedrører de tilfælde, hvor pensions- eller rentemodtagerens familiemedlemmer er bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat, hvor pensionisten er bosat (artikel 30 i forordning (EØF) nr. 574/72), er gyldige i et år efter deres udstedelse, medmindre andet følger af den blanket, som gør det muligt at ophæve retten til ydelser, når der indtræder begivenheder, som i henhold til disse staters lovgivning medfører suspension eller bortfald af retten til ydelser.«

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER
Forordninger om social sikring
EØS (*)

Se vejledningen på bagsiden

E 108 ☐ (1)

MEDDELELSE OM SUSPENSION ELLER BORTFALD AF RET TIL NATURALYDELSER VED SYGDOM OG MODERSKAB

Personer, der er bosat i en anden stat end den kompetente stat

Forordning 1408/71: art. 19.1.a) og 2; art. 25.3.i); art. 26.1; art. 28.1.a); art. 29.1.a)
Forordning 574/72: art. 17.2 og 3; art. 27; art. 28; art. 29.5; art. 30; art. 94.4; art. 95.4

Blankettens afsnit A udfyldes af den kompetente institution eller af bopælsstedets institution, der sender to eksemplarer af blanketten til bopælsstedets institution eller den kompetente institution (eventuelt gennem kontaktorganet). Afsnit B udfyldes af den institution, som har modtaget blanketten, og som snarest muligt tilbagesender det ene eksemplar til den institution, som har udstedt blanketten.

A. Meddelelse

1. Den institution, hvortil blanketten sendes

1.1. Betegnelse: .....

1.2. Adresse (2)

.....

.....

2.
- ☐ Arbejdstager
- ☐ Selvstændig erhvervsdrivende
- ☐ Grænsearbejder (arbejdstager)
- ☐ Grænsearbejder (selvstændig)
- ☐ Arbejdsløs
- ☐ Pensions- eller renteansøger
- ☐ Pensions- eller rentemodtager (ordning for arbejdstagere)
- ☐ Pensions- eller rentemodtager (ordning for selvstændige)

2.1. Efternavn (2a):

.....

2.2. Fornavne: ..... Tidligere navne (2a): ..... Fødselsdato: .....

2.3. Adresse i bopælslandet (2):

.....

2.4. Forsikringsnummer (2b): .....

3. Familiemedlem (3)

3.1. Efternavn (2a)

.....

3.2. Fornavne: ..... Tidligere navne (2a): ..... Fødselsdato: .....

3.3. Adresse i bopælslandet (2):

.....

.....

.....

3.4. Forsikringsnummer (2b): .....

4. Retten til ydelser som attesteret ved vores ☐ Deres ☐ blanket ..... af ..... er stillet i bero eller bortfaldet af følgende grund:

4.1. ☐ Den i rubrik 2 anførte arbejdstager/selvstændige erhvervsdrivende har ikke været forsikret her siden den: .....

4.2. ☐ Samtlige familiemedlemmer til den arbejdstager/selvstændige erhvervsdrivende, der er registreret, har ikke været bosat i vores ☐ Deres ☐ land siden den:

.....

4.3. ☐ Den i rubrik 2 anførte persons pension eller rente er stillet i bero eller bortfaldet den: .....

4.4. ☐ Den i punkt 2 nævnte forsikrede

eller

☐ det i punkt 3 nævnte familiemedlem

☐ har ikke været bosat i vores ☐ Deres ☐ land siden den: .....

☐ er afgået ved døden den: .....

4.5. ☐ Det i punkt 3 anførte familiemedlem opfylder ikke længere de betingelser, der er fastsat i bopælslandets lovgivning, med virkning fra den: .....

4.6. ☐ ([4]) .....

5. ☐ Den kompetente institution ☐ Bopælsstedets institution

5.1. Betegnelse: ..... Kodenummer ([5]) .....

5.2. Adresse ([2]): .....

.....

.....

5.3. Stempel

5.4. Dato:

.....

5.5. Underskrift:

.....

B. Kvittering for modtagelsen

6. Den i afsnit A indeholdte meddelelse er modtaget her den: .....

7. ☐ Forsikringen af den i afsnit A nævnte person ophørte den: .....

☐ Vi bekræfter, at retten til ydelser som anført under rubrik 4 bortfalder med virkning fra den: .....

8. ☐ Bopælsstedets institution ☐ Den kompetente institution

8.1. Betegnelse: .....

8.2. Adresse ([2]): .....

.....

8.3. Stempel

8.4. Dato:

.....

8.5. Underskrift:

.....

VEJLEDNING

Blanketten skal udfyldes med blokbogstaver, og der må kun skrives på de punkterede linjer

FODNOTER

(*) EØS-aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bilag VI, Social sikring. Med henblik herpå skal denne blanket ligeledes anvendes af Island, Liechtenstein og Norge.

(1) Kendingsbogstaver for det land, hvor blanketten udfyldes: B = Belgien; DK = Danmark; D = Tyskland; GR = Grækenland; E = Spanien; F = Frankrig; IRL = Irland; I = Italien; L = Luxembourg; NL = Nederlandene; A = Østrig; P = Portugal; FIN = Finland; S = Sverige; GB = Det Forenede Kongerige; IS = Island; FL = Liechtenstein; N = Norge.

(2) Gade, husnummer, postnummer, sted, land.

(2a) For spanske statsborgere angives begge efternavne ved fødslen.

For portugisiske statsborgere angives alle navne (fornavne, efternavn, pigenavn) i samme rækkefølge som på dåbsattest, identitetskort eller pas.

(2b) Angiv forsikringsnummer i den kompetente institution. For italienske statsborgere angives om muligt forsikringsnummer og/eller skattenummer (codice fiscale).

(3) Skal kun udfyldes, når bortfaldet af retten til ydelser berører familiemedlemmer. For hvert af pensionistens familiemedlemmer udstedes en særskilt blanket E 108.

(4) Hvis rubrik 4.5 er udfyldt, skal årsagen til, at ydelserne er stillet i bero eller bortfaldet, angives ved hjælp af følgende bogstaver:

a) Den forsikrede har påbegyndt en erhvervsmæssig beskæftigelse i bopælslandet.

b) Familiemedlemmet har påbegyndt en erhvervsmæssig beskæftigelse i bopælslandet.

c) Der er ikke blevet indbetalt bidrag.

d) .....

(5) Angives, såfremt det foreligger.

AFGØRELSE Nr. 186

af 27. juni 2002

om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 101)

(EØS-relevant tekst)

(2003/149/EF)

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR VANDRENDE ARBEJDSTAGERES SOCIALE SIKRING HAR —

under henvisning til artikel 81, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ([1]), i henhold til hvilken den har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1408/71 og senere forordninger,

under henvisning til artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 ([2]), i henhold til hvilken den udarbejder de attester, bevidnelser, erklæringer, begæringer og øvrige dokumenter, der er nødvendige for anvendelsen af forordningerne,

under henvisning til afgørelse nr. 172 af 9. december 1998 om de blanketter, der skal benyttes ved anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72 (E 101) ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er nødvendigt at tilpasse blanket E 101 således, at det af den kompetente institution attesteres, hvilken den lovgivning der skal finde anvendelse på arbejdstagere beskæftiget ved international transport.

(2) Aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, ændret ved protokol af 17. marts 1993, bilag VI, gennemfører forordning (EØF) nr. 1408/71, og (EØF) nr. 574/72 inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

(3) I henhold til Det Blandede EØS-udvalgs afgørelse skal de blanketter, der er nødvendige for anvendelsen af forordning (EØF) nr. 1408/71 og (EØF) nr. 574/72, tilpasses og benyttes inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

(4) Af praktiske årsager skal der anvendes samme blanketter inden for Fællesskabet og Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

(5) Det sprog, hvorpå blanketterne udstedes, er omhandlet i den administrative kommissions henstilling nr. 15 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Den blanket E 101, der er gengivet i afgørelse nr. 172, erstattes af vedlagte blanket.
2. Medlemsstaternes kompetente myndigheder stiller vedlagte blanket til rådighed for alle interesserede (berettigede personer, institutioner, arbejdsgivere etc.).
3. Blanketten forefindes på Fællesskabets officielle sprog og er udarbejdet på en sådan måde, at de forskellige versioners tekst er helt sammenfaldende, hvilket muliggør, at hver enkelt modtager (berettiget person, institution, arbejdsgiver etc.) kan få en blanket, der er trykt på hans eget sprog.
4. Denne afgørelse finder anvendelse fra den første dag i den måned, der følger efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Carlos GARCÍA DE CORTÁZAR Y NEBREDA

Formand for den administrative kommission

([1]) EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.
([2]) EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1.
([3]) EFT L 143 af 8.6.1999, s. 13.

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER
Forordninger om social sikring
EØS (*)

Se vejledningen på side 3

E 101 ☐ (1)

ATTEST OM DEN LOVGIVNING, DER SKAL FINDE ANVENDELSE

Forordning 1408/71: art. 13.2.d; art. 14.1.a; art. 14.2.a; art. 14.2.b; art. 14a.1.a, 2 og 4; art. 14b.1, 2 og 4; art. 14c.a; art. 14e; art.17
Forordning 574/72: art. 11.1; art. 11a.1; art. 12a.2.a., 5.c og 7.a; art. 12b

1. ☐ Arbejdstager ☐ Selvstændig erhvervsdrivende

1.1. Efternavn (2)
.....

1.2. Fornavne ..... Tidligere navne (2) ....

1.3. Fødselsdato (3) ..... Nationalitet ..... DNI (4) .....

1.4. Fast adresse
Gade ..... Nr. ..... Postboks .....
By ..... Postnummer ..... Land .....

1.5. Forsikringsnummer (5) .....

2. ☐ Arbejdsgiver ☐ Selvstændig virksomhed

2.1. Navn eller firmanavn
.....

2.2. Identitetsnummer (6)
.....

2.3. Arbejdsgiveren er et vikarbureau ja ☐ nej ☐

2.4. Adresse
Tlf. ..... Fax ..... E-post .....
Gade ..... Nr. ..... Postboks .....
By ..... Postnummer ..... Land .....

3. Den ovennævnte

3.1. ☐ har været beskæftiget hos ovennævnte arbejdsgiver siden den .....
☐ har udøvet selvstændig virksomhed siden den .....
i .....

3.2. ☐ udstationeres eller skal udøve selvstændig virksomhed i en periode, der påregnes at ville strække sig
fra ..... til .....

3.3. ☐ i nedennævnte virksomhed(er) ☐ på nedennævnte skib

3.4. Navn(e) eller firmanavn(e)
.....

3.5. Adresse
Gade ..... Nr. ..... Postboks .....
By ..... Postnummer ..... Land .....
Gade ..... Nr. ..... Postboks .....
By ..... Postnummer ..... Land .....

3.6. Identitetsnummer (6) .....

4. Hvem er ansvarlig for udbetaling af den udstationerede arbejdstagers løn og indbetaling af sociale sikringsbidrag?

4.1. Den i punkt 2 nævnte arbejdsgiver ☐

4.2. Den i punkt 3.4 nævnte virksomhed ☐

4.3. Andre ☐ , i så fald anføres navn

..... og

Adresse

Gade ..... Nr. ..... Postboks .....

By ..... Postnummer ..... Land .....

5. Den forsikrede er fortsat omfattet af lovgivningen i land ☐ (1)

5.1. i henhold til artikel

☐ 13.2.d

☐ 14.1.a ☐ 14.2.a ☐ 14.2.b ☐ 14a.1.a ☐ 14a.2

☐ 14a.4 ☐ 14b.1 ☐ 14b.2 ☐ 14b.4 ☐ 14c.a

☐ 14e ☐ 17

i forordning (EØF) nr. 1408/71

5.2. ☐ fra ..... til .....

5.3. ☐ i beskæftigelsesperioden (jf. brev fra den kompetente myndighed eller det af denne myndighed udpegede organ i beskæftigelseslandet, som giver den forsikrede ret til fortsat at være omfattet af lovgivningen i det land, hvorfra han udstationeres

af ..... ref. .....)

6. Den kompetente institution, hvis lovgivning finder anvendelse

6.1. Betegnelse ..... Kodenummer (7) .....

6.2. Adresse

Tlf. ..... Fax ..... E-post .....

Gade ..... Nr. ..... Postboks .....

By ..... Postnummer ..... Land .....

6.3. Stempel

6.4. Dato

.....

6.5. Underskrift

.....

VEJLEDNING

Blanketten skal udfyldes med blokbogstaver, og der må kun skrives på de punkterede linjer. Den består af 4 sider, hvoraf ingen må fjernes, heller ikke sider, som ikke måtte være udfyldt.

Den udpegede institution i den medlemsstat, af hvis lovgivning arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er omfattet, udfylder efter anmodning fra arbejdstageren eller dennes arbejdsgiver eller den selvstændige erhvervsdrivende blanketten og udleverer den til den pågældende. Når arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende er udstationeret i Belgien, Nederlandene, Finland, Sverige eller i Island, tilsender institutionen ligeledes et eksemplar af blanketten: i Belgien i forbindelse med arbejdstagere til Office national de sécurité sociale/Rijksdienst voor sociale zekerheid, Bruxelles; i forbindelse med selvstændige erhvervsdrivende til Caisse d'assurance sociale pour les travailleurs indépendants/Rijksinstituut voor sociale verzekering der zelfstandigen, Bruxelles; i forbindelse med søfarende til Caisse de secours et de prévoyance des marins/de Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden, Antwerpen; i Nederlandene til Sociale Verzekeringsbank, Amstelveen; i Finland til Eläketurvakeskus, Helsinki; i Sverige til Riksförsäkringsverket, Stockholm; i Island til Tryggingastofnun rikisins, Reykjavik.

Vejledning for den forsikrede

Når De skal arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor De er forsikret, skal De inden Deres afrejse henvende Dem til Deres institution for syge- og moderskabsforsikring for at få udleveret en blanket E 128 eller en blanket E 106. Såfremt De selv eller et af Deres familiemedlemmer har behov for naturalydelser (som f.eks. lægebehandling, lægemidler, sygehusbehandling osv.) i det land, hvor De arbejder, skal De følge vejledningen på den pågældende blanket. Hvis De er i besiddelse af en blanket E 106, skal de hurtigst muligt forevise blanketten for institutionen for syge- og moderskabsforsikring på det sted, hvor De er beskæftiget. Hvis De er i besiddelse af en blanket E 128, skal De beholde blanketten, indtil De har brug for lægehjælp. Hvis De ikke er i besiddelse af denne blanket, skal sidstnævnte institution anmode om at få udleveret blanketten fra den institution, hvor De er forsikret.

Vejledning for arbejdsgiveren

En medlemsstat, som modtager en anmodning om anvendelse af ovennævnte artikel 14, stk. 1, artikel 14b, stk. 1, eller artikel 17 i forordning (EØF) nr. 1408/71, skal på behørig vis underrette arbejdsgiveren og arbejdstageren om de betingelser, hvorpå arbejdstageren fortsat kan være omfattet af den pågældende stats lovgivning.

Arbejdsgiveren skal underrettes om muligheden for kontrol under udstationeringsperioden for at fastslå, at denne periode ikke er udløbet. Denne kontrol kan især vedrøre indbetaling af bidrag og bevarelse af det organiske bånd. Den udstationerede arbejdstagers arbejdsgiver skal endvidere underrette den kompetente institution i den medlemsstat, hvorfra arbejdstageren er blevet udsendt, om eventuelle ændringer, som har fundet sted i løbet af udstationeringsperioden, navnlig

— hvis den pågældende udstationering ikke har fundet sted, eller hvis udstationeringsperioden ikke, således som der er blevet ansøgt om, er blevet forlænget

— hvis udstationeringen er blevet afbrudt, medmindre afbrydelsen af arbejdstagerens aktivitet for virksomheden i beskæftigelseslandet er af rent midlertidig karakter

— hvis arbejdstageren af arbejdsgiveren er blevet udsendt til en anden virksomhed i beskæftigelseslandet.

I de første to tilfælde skal denne blanket returneres til institutionen i den medlemsstat, hvorfra arbejdstageren er blevet udsendt.

Vejledning for opholdsstedets institution

Såfremt den pågældende fremlægger den rigtige blanket (E 128 eller E 106), skal forsikringsinstitutionen i den medlemsstat, hvor arbejdstageren eller den selvstændige erhvervsdrivende opholder sig, ligeledes foreløbigt udrede ydelser i anledning af en arbejdsulykke eller erhvervssygdom. Såfremt denne institution i dette tilfælde har brug for en blanket E 123, skal den hurtigst muligt rette henvendelse til:

i **Belgien** for arbejdstagere, i tilfælde af erhvervssygdom til »Fonds des maladies professionnelles/Fonds voor beroepsziekten« (Erhvervssygdomsfonden), Bruxelles, og i tilfælde af arbejdsulykke, det af arbejdsgiveren udpegede kompetente forsikringsselskab

i **Danmark**, til Arbejdsskadestyrelsen, København

i **Tyskland**, til det kompetente »Berufsgenossenschaft« (ulykkesforsikringsinstitution)

i **Spanien**, til »Direcciones Provinciales del Instituto Nacional de Seguridad Social« (provinsdirektoratet under Det Nationale Institut for Social Sikring)

i **Irland**, til »Department of Health, Planning Unit« (Sundhedsministeriet, afdelingen for planlægning), Dublin 2

i **Italien**, til den kompetente provinsafdeling af »Instituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro, INAIL« (Statsanstalten for Ulykkesforsikring)

i **Luxembourg**, til »Association d'assurance contre les accidents« (Ulykkeforsikringsforbundet)

i **Nederlandene**, til »Sociale Verzekeringsbank« (Socialforsikringsbanken), Amstelveen

i **Østrig**, til den kompetente ulykkesforsikringsinstitution

i **Portugal**, til »Centro Nacional de Protecção contra os Riscos Profissionais« (Den nationale forsikringsinstitution for arbejdsulykker og erhvervssygdomme), Lissabon

i **Finland**, til »Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto« (Ulykkesforsikringsanstalternes Forbund), Bulevardi 28, 00120 Helsinki

i **Sverige**, til »Försäkringskassan« (Socialforsikringskontoret)

i **alle de øvrige medlemsstater**, til den kompetente sygeforsikringsinstitution

i **Island**, til »Tryggingastofnun rikisins« (Statens Institut for Social Sikring), Reykjavik

i **Liechtenstein**, til »Amt für Volkswirtschaft« (Kontoret for Socialøkonomi), Vaduz

i **Norge**, til »Folketrygdkontoret for utenlandssaker« (Forsikringskontoret for Udenlandske Anliggender), Oslo.

Når den pågældende er omfattet af den franske sociale sikringsordning, er den kompetente kasse for afgørelsen af retten til ydelser den kasse, hvor han er forsikret, som ikke altid er den kasse, der er anført på blanket E 101. Blanket E 128 eller E 123 skal i givet fald indhentes hos kassen på det sædvanlige bopælssted.

Når en selvstændig erhvervsdrivende er omfattet af en finsk social sikringsordning, er blanket E 123 altid påkrævet.

Når en arbejdstager, som er omfattet af en islandsk social sikringsordning, kommer til skade ved en arbejdsulykke eller pådrager sig en erhvervssygdom, skal arbejdsgiveren altid underrette den kompetente institution.

FODNOTER

(*) EØS-aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, bilag VI, Social sikring. Med henblik herpå skal denne blanket ligeledes anvendes af Island, Liechtenstein og Norge.

(1) Kendingsbogstaver for det land, hvor blanketten udfyldes: B = Belgien; DK = Danmark; D = Tyskland; GR = Grækenland; E = Spanien; F = Frankrig; IRL = Irland; I = Italien; L = Luxembourg; NL = Nederlandene; A = Østrig; P = Portugal; FIN = Finland; S = Sverige; GB = Det Forenede Kongerige; IS = Island; FL = Liechtenstein; N = Norge.

(2) For spanske statsborgere angives begge efternavne ved fødslen.
For portugisiske statsborgere angives alle navne (fornavne, efternavn, pigenavn) i samme rækkefølge som på dåbsattest, identitetskort eller pas.

(3) Dag og måned angives hver med to cifre og året med fire cifre (f.eks. 1. august 1921 = 01.08.1921).

(4) For spanske statsborgere angives i givet fald nummeret på det spanske identitetskort (DNI), selv om kortet er ugyldigt. I modsat fald anføres »Intet«.

(5) For arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der er omfattet af belgisk lovgivning, anføres den sociale sikrings identifikationsnummer NISS).
For arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der er omfattet af dansk lovgivning, anføres CPR-nummer.
For arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der er omfattet af nederlandsk lovgivning, anføres SOFI-nummer.

(6) Der anføres så mange oplysninger som muligt, som kan identificere arbejdsgiveren eller den selvstændige erhvervsdrivendes virksomhed:
For skibe anføres skibets navn og skibsregisternummeret.
For Belgien angives i forbindelse med arbejdstagere arbejdsgiverens ONSS/RSZ-registreringsnummer og i forbindelse med selvstændige erhvervsdrivende momsnummer.
For Danmark anføres SE-nummer.
For Tyskland anføres »Betriebsnummer des Arbeitgebers« (arbejdsgiverens virksomhedsnummer).
For Frankrig anføres SIRET-nummer.
For Spanien anføres »Código de Cuenta De Cotización Del Empresario CCC« (arbejdsgiverens bidragskontonummer).
For arbejdstagere eller selvstændige erhvervsdrivende, der er omfattet af finsk lovgivning, anføres navnet på den kompetente ulykkesforsikringsinstitution.
For Norge anføres organisationsnummer.

(7) Angives, hvis det foreligger.